

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร

นางสาวฐานิดา ไชยนันท์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)

are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Internet Use Behaviors of Grade 3 Students in Bangkok Area.

Miss Tanida Jhaiyantana

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Mental Health

Department of Psychiatry

Faculty of Medicine

Chulalongkorn University

Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย

นางสาวฐานิดา ไชยนันท์

สาขาวิชา

สุขภาพจิต

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์ แพทย์หญิง ปรีชวัน จันทร์ศิริ

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะแพทยศาสตร์

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์สุทธิพงศ์ วัชรสินธุ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิง รัศมีน กัลยาศิริ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ แพทย์หญิง ปรีชวัน จันทร์ศิริ)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(อาจารย์ แพทย์หญิง เบญจพร ตันตสูติ)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฐานิดา ไชยนั้นท์ : พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร (Internet Use Behaviors of Grade 3 Students in Bangkok Area.) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อ. พญ. ปรีชวัน จันทร์ศิริ, 79 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 435 คน ในเขตกรุงเทพมหานครที่ศึกษาในปีการศึกษา 2559 สถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ(Stratified Random Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยแบบสอบถามสำหรับเด็กและแบบสอบถามสำหรับผู้ดูแลหลัก แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ปรจจัยส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งมีจำนวนระยะเวลาของการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์เท่ากับ 12 ชั่วโมง และระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันเท่ากับ 2 ชั่วโมง ซึ่งเมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก พบว่าระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ผู้ดูแลหลักใช้อินเทอร์เน็ต (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน), การกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก และระยะเวลาที่ผู้ดูแลหลักกำหนดให้เด็กใช้อินเทอร์เน็ต

โดยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กคือ การกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก , ระยะเวลาที่ผู้ดูแลหลักกำหนดให้เด็กใช้อินเทอร์เน็ต และอายุของเด็กสามารถทำนายจำนวนระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตได้

ภาควิชา จิตเวชศาสตร์ ปลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา สุขภาพจิต ปลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2560

5874021530 : MAJOR MENTAL HEALTH

KEYWORDS: INTERNET USAGE BEHAVIOR / GRAD 3 STUDENTS

TANIDA JHAIYANANTANA: Internet Use Behaviors of Grade 3 Students in Bangkok Area. .

ADVISOR: PARICHAWAN CHANDARASIRI, M.D., 79 pp.

The purposes of this research were to study behavior on usage of internet media of Grade 3 students. A Cross-Sectional Descriptive Study method is utilized and data has been collected from a selected group Grade 3 level students in study year of 2016 within schools registered with the Office of Basic Education Commission within the area of the Bangkok Metropolitan to total of 435 students as candidates.

The researcher has applied a Stratified Random Sampling coupled with Random Sampling methods. Tools utilized to carry out study are questionnaires for minors as well as for their main guardian that investigates into 2 main areas being the personal factors differing to each candidate and questionnaire on behavior of internet usage.

The results were revealed that From the pool of candidates participating in the study, their behavior on internet consumption is 12 hours a week and the duration of internet usage per day was 2 hours, when the relationship between children's Internet usage and main guardian provider's internet usage was determined. It found that the duration of children's internet usage was correlated with the duration of main guardian's internet usage (Both per week and per day), Time limit of the Internet usage for children and the time that the main guardian allows children to use the internet.

Factors that predict children's Internet usage are Determining time limit of internet usage of children, the time that the main guardian allows children to use the internet and the age of children can predict the amount of time that children use the Internet

Department: Psychiatry

Student's Signature

Field of Study: Mental Health

Advisor's Signature

Academic Year: 2017

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จากความกรุณาอย่างยิ่งของ อาจารย์แพทย์หญิงปรีชวัน จันทร์ศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่เป็นผู้ให้แง่คิด ชี้แนะแนวทาง แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้คำปรึกษาและให้กำลังใจ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงรัศเมน กัลยาศิริ ที่ให้เกียรติมาเป็นประธานในการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์แพทย์หญิงเบญจพร ตันตสูติ กรรมการสอบภายนอกมหาวิทยาลัย ที่ให้เกียรติมาเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ อีกทั้งยังกรุณาตรวจทานและให้คำแนะนำเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ณภัทรวรรต บัวทอง ที่ได้ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ อีกทั้งยังคอยให้กำลังใจเสมอมา

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนพญาไท ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดชนะสงคราม ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโสมนัส และผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชวินิต และบุคลากรในโรงเรียนทุกท่าน ที่ให้ความกรุณาในการเก็บข้อมูลวิจัย และขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความรู้ และขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ธุรการ เพื่อนๆนิสิต ทุกๆท่าน ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจและคำแนะนำที่ดีมาโดยตลอด

ขอขอบคุณคุณเกศสุภา จิระการณ และ คุณชนิษฐา ตียะพานิชย์ ที่ให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจ และคำแนะนำในการทำวิจัย

ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และสมาชิกในครอบครัว ที่ให้การสนับสนุนในทุกๆด้าน แก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	1
บทที่ 1	1
บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย (Background and Rational)	1
คำถามของการวิจัย (Research Question)	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objective).....	2
ข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption).....	2
การให้คำนิยามเชิงปฏิบัติที่จะใช้ในการวิจัย (Operational definition).....	3
รูปแบบการวิจัย (Research design)	3
กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual framework)	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิจัย (Beneficence).....	5
บทที่ 2	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดและทฤษฎี	6

พฤติกรรมเด็กวัยเรียน 6-12 ปี (School Age)	6
พัฒนาการของเด็กวัยเรียน (Growth And Development In School Age)	7
พัฒนาการด้านอารมณ์	7
พัฒนาการด้านสังคม	7
ความหมายและความสำคัญของสื่ออินเทอร์เน็ต	8
พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต.....	9
สิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม.....	9
การจูงใจให้เกิดพฤติกรรม.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	10
สื่อกับผลกระทบต่อการใช้บริการของเด็กและเยาวชน.....	13
ผลกระทบที่ตามมาหากขาดการควบคุมดูแลจากผู้ปกครอง	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตกับพฤติกรรม	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตกับสุขภาพ.....	16
การเสพติดอินเทอร์เน็ต (Internet use disorder).....	16
บทที่ 3	20
วิธีดำเนินการวิจัย	20
รูปแบบการวิจัย (Research design)	20
ระเบียบวิธีการวิจัย (Research Methodology).....	20
การสุ่มตัวอย่าง (Sampling techniques)	21
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Measurement).....	22
แบบสอบถามเชิงปริมาณสำหรับเด็ก.....	22
แบบสอบถามเชิงปริมาณสำหรับผู้ดูแลหลัก	22
การรวบรวมข้อมูล (Data Collected)	22

กระบวนการขอความยินยอม.....	23
การวิเคราะห์ข้อมูล (Data analysis).....	23
บทที่ 4	24
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	24
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน เพื่อบรรยายลักษณะของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขต กรุงเทพมหานคร และของผู้ดูแลหลัก	26
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคล ของเด็กและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) และ t-test.....	36
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ดูแลหลักและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก ด้วยสถิติ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency), t-test และ Chi-square.และ Fisher's exact test.....	39
ส่วนที่ 4 : การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตของเด็กกับพฤติกรรมการใช้เน็ตของผู้ดูแลหลัก ด้วยสถิติ t-test, Anova และ Chi-square.และ Fisher's exact test.....	44
ส่วนที่ 5 :ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้เน็ตของเด็ก โดยสถิติ Linear regression analysis.....	49
บทที่ 5	51
สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	51
สรุปผลการวิจัย.....	52
การอภิปรายผล	56
พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบันเป็นอย่างไร.....	56
ข้อจำกัดในการทำวิจัย	61

ข้อเสนอแนะบทบาทของผู้ปกครองกับเทคโนโลยี	62
รายการอ้างอิง	64
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	74
รายการอ้างอิง	75
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	79

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Internet Use Behaviors of Grade 3 Students in Bangkok Area.

Miss Tanida Jhaiyanantana

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Mental Health

Department of Psychiatry

Faculty of Medicine

Chulalongkorn University

Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

หัวข้อวิทยานิพนธ์

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย

นางสาวฐานิดา ไชยนันท์

สาขาวิชา

สุขภาพจิต

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์ แพทย์หญิง ปรีชวัน จันทร์ศิริ

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะแพทยศาสตร์

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์สุทธิพงศ์ วัชรสินธุ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิง รัศมีน กัลยาศิริ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ แพทย์หญิง ปรีชวัน จันทร์ศิริ)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(อาจารย์ แพทย์หญิง เบญจพร ตันตสูติ)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฐานิตา ไชยน์นทร์ : พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร (Internet Use Behaviors of Grade 3 Students in Bangkok Area.) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อ. พญ. ปรีชวัน จันทร์ศิริ, 4 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 435 คน ในเขตกรุงเทพมหานครที่ศึกษาในการศึกษา 2559 สถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ(Stratified Random Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยแบบสอบถามสำหรับเด็กและแบบสอบถามสำหรับผู้ดูแลหลัก แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 วิจัยส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งมีจำนวนระยะเวลาของการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์เท่ากับ 12 ชั่วโมง และระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันเท่ากับ 2 ชั่วโมง ซึ่งเมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก พบว่าระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ผู้ดูแลหลักใช้อินเทอร์เน็ต (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน), การกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก และระยะเวลาที่ผู้ดูแลหลักกำหนดให้เด็กใช้อินเทอร์เน็ต

โดยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กคือ การกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก , ระยะเวลาที่ผู้ดูแลหลักกำหนดให้เด็กใช้อินเทอร์เน็ต และอายุของเด็กสามารถทำนายจำนวนระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตได้

ภาควิชา จิตเวชศาสตร์

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา สุขภาพจิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2560

5874021530 : MAJOR MENTAL HEALTH

KEYWORDS: INTERNET USAGE BEHAVIOR / GRAD 3 STUDENTS

TANIDA JHAIYANANTANA: Internet Use Behaviors of Grade 3 Students in Bangkok Area. .

ADVISOR: PARICHAWAN CHANDARASIRI, M.D., 4 pp.

The purposes of this research were to study behavior on usage of internet media of Grade 3 students. A Cross-Sectional Descriptive Study method is utilized and data has been collected from a selected group Grade 3 level students in study year of 2016 within schools registered with the Office of Basic Education Commission within the area of the Bangkok Metropolitan to total of 435 students as candidates.

The researcher has applied a Stratified Random Sampling coupled with Random Sampling methods. Tools utilized to carry out study are questionnaires for minors as well as for their main guardian that investigates into 2 main areas being the personal factors differing to each candidate and questionnaire on behavior of internet usage.

The results were revealed that From the pool of candidates participating in the study, their behavior on internet consumption is 12 hours a week and the duration of internet usage per day was 2 hours, when the relationship between children's Internet usage and main guardian provider's internet usage was determined. It found that the duration of children's internet usage was correlated with the duration of main guardian's internet usage (Both per week and per day), Time limit of the Internet usage for children and the time that the main guardian allows children to use the internet.

Factors that predict children's Internet usage are Determining time limit of internet usage of children, the time that the main guardian allows children to use the internet and the age of children can predict the amount of time that children use the Internet

Department: Psychiatry

Student's Signature

Field of Study: Mental Health

Advisor's Signature

Academic Year: 2017

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จากความกรุณาอย่างยิ่งของ อาจารย์แพทย์หญิงปรีชวัน จันทศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่เป็นผู้ให้แง่คิด ชี้แนะแนวทาง แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้คำปรึกษาและให้กำลังใจ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงรัศมีน กัลยาศิริ ที่ให้เกียรติมาเป็นประธานในการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์แพทย์หญิงเบญจพร ต้นตสุติ กรรมการสอบภายนอกมหาวิทยาลัย ที่ให้เกียรติมาเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ อีกทั้งยังกรุณาตรวจทานและให้คำแนะนำเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ณภัทรวรรต บัวทอง ที่ได้ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ อีกทั้งยังคอยให้กำลังใจเสมอมา

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนพญาไท ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดชนะสงคราม ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโสมนัส และผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชวินิต และบุคลากรในโรงเรียนทุกท่าน ที่ให้ความกรุณาในการเก็บข้อมูลวิจัย และขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความรู้ และขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ธุรการ เพื่อนๆนิสิต ทุกๆท่าน ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจและคำแนะนำที่ดีมาโดยตลอด

ขอขอบคุณคุณเกศสุภา จิระการณ และ คุณชนิษฐา ตียะพาณิชย์ ที่ให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจ และคำแนะนำในการทำวิจัย

ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และสมาชิกในครอบครัว ที่ให้การสนับสนุนในทุกๆด้าน แก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

สารบัญ

หน้า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละ ของข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 .	26
ตารางที่ 2 แสดงจำนวน และร้อยละ ของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร (N = 435 คน)	27
ตารางที่ 3 แสดงจำนวน และร้อยละ ของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลหลัก (N = 435 คน).....	30
ตารางที่ 4 แสดงจำนวน และร้อยละ ของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (N = 435 คน).....	33
ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุเด็กกับระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ต(ต่อสัปดาห์และต่อวัน) โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) (N = 435 คน).....	36
ตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์กับจำนวนประเภทของเครื่องมืออุปกรณ์ที่เด็กใช้และรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) (N = 435 คน).....	37
ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์)กับประเภทอุปกรณ์เครื่องมือที่เด็กใช้เข้าอินเทอร์เน็ต โดยใช้สถิติ t-test (N = 435คน).....	38
ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของผู้ดูแลหลักกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักและการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) (N = 435 คน).....	39
ตารางที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันของผู้ดูแลหลักกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักและการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) (N = 435 คน)	40
ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์) กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก โดยใช้สถิติ t-test (N = 435คน)...	41
ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อวัน) กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก โดยใช้สถิติ t-test (N = 435คน).....	42

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนประเภทของเครื่องมืออุปกรณ์ที่ผู้ดูแลหลักใช้เข้าอินเทอร์เน็ตกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งครอบครัวของผู้ดูแลหลัก โดยใช้สถิติ Chi-square.....	43
ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก, ระยะเวลาในการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน) โดยใช้สถิติ t-test และ Anova (N = 435คน).....	44
ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก, ระยะเวลาในการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน) โดยใช้สถิติ t-test และ Anova (N = 435คน).....	46
ตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ในการเล่นอินเทอร์เน็ตของเด็ก กับสถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก ด้วยสถิติ Chi-square.....	48
ตารางที่ 16 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของเด็ก โดยใช้สถิติ Linear regression analysis.....	49
ตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันของเด็ก โดยใช้สถิติ Linear regression analysis.....	50

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย (Background and Rational)

สังคมปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่า โลกของเรากำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โดยเปลี่ยนเป็นสังคมที่มุ่งสู่ “สังคม ดิจิตอล” ทำให้เกิดการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนทำให้การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อทางการศึกษาเพิ่ม มากขึ้น การเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ได้ทำให้มีความรู้ความเข้าใจการใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่เป็นเครื่องมือ สมัยใหม่ที่มีประสิทธิภาพมีความจำเป็นอย่างมากในปัจจุบัน⁽¹⁾

จากรายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2558⁽¹⁾ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตประเทศไทย ปี 2558 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่ตอบว่ามีจำนวนชั่วโมงการใช้งานอินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์เพิ่มสูงขึ้นในทุกช่วงระยะเวลาการใช้งานเมื่อ เทียบกับผลการสำรวจในปี 2557 โดยสามารถโฟนยังคงเป็นอุปกรณ์ยอดนิยมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตกว่าร้อยละ 80 โดยมี จำนวนชั่วโมงการใช้งานเฉลี่ยอยู่ที่ 5.7 ชั่วโมงต่อวัน ปีนี้เป็นปีแรกที่ผลการสำรวจสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของคนในยุคนี้ที่ใช้สมาร์ทโฟนเป็นอุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตกันมากที่สุดตลอด 24 ชั่วโมง ส่วนกิจกรรมยอดนิยมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตฯ ผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่ 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 ใช้ในการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) เช่น Facebook, Instagram, Line เป็นต้น คิดเป็นสัดส่วนที่สูงถึงร้อยละ 82.7, อันดับที่ 2 ใช้ในการสืบค้นข้อมูล ร้อยละ 56.6 และ อันดับที่ 3 ใช้อ่าน/ติดตามข่าวสาร/อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 52.2

และเมื่อพิจารณาเนื้อหาที่มีอยู่ในสื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่าพันล้านเว็บไซต์ทั่วโลกนั้น มีทั้งส่วนของเนื้อหาที่เป็นประโยชน์และที่ก่อให้เกิดโทษ โดยอินเทอร์เน็ตถือว่าเป็นสื่อที่ยากที่สุดในการควบคุมดูแล ทั้งเนื้อหาสาระ ผู้รับสาร ทำให้เด็กหรือเยาวชนซึ่งวุฒิภาวะยังไม่เพียงพอในการพิจารณาใช้สื่ออินเทอร์เน็ต อาจส่งผลให้เกิดผลเสียต่อการดำรงชีวิตทั้งในด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิตของเด็กและเยาวชนได้⁽²⁾

สื่ออินเทอร์เน็ตนั้นเป็นดาบ 2 คน มีทั้งประโยชน์และโทษแก่เด็ก จากการศึกษาจะเห็นได้ว่า เด็กๆมีอิสระในการเปิดรับสื่ออย่างไม่มีข้อจำกัด ทั้งด้านเวลา และเนื้อหา และอาจจะยังไม่มีวิจรณ์ญาณที่เหมาะสมในการพิจารณาการเปิดรับสื่อได้ จึงจำเป็นอย่างมากที่เด็กจะต้องได้รับการดูแลในการบริโภคสื่ออย่างเหมาะสม ทั้งนี้การขาดการดูแลของผู้ใหญ่มีสองลักษณะคือ 1.ปล่อยยให้เด็กใช้สื่ออย่างไม่มีขอบเขตจะนำไปสู่การใช้สื่ออย่างไม่มีที่สิ้นสุด กลายเป็นส่วนประกอบหนึ่งในชีวิต เกิดภาวการณ์ติด ซึ่งส่งผลต่อกิจวัตรประจำวันและการเรียนรู้ เมื่อเกิดอาการติด เด็กจะไม่สามารถควบคุม

การใช้สื่อของตนเอง จนเกิดผลกระทบต่อด้านอารมณ์และด้านการใช้ชีวิต และ 2. การไม่คัดเลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัย การปล่อยให้เด็กใช้สื่อที่มีเนื้อหาแบบผู้ใหญ่โดยที่ยังไม่ได้สร้างความพร้อมให้กับเด็กนั้น จะมีผลต่อระบบคิด การตัดสินใจ⁽²⁾

ยิ่งในปัจจุบันการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น เด็กมีเทคโนโลยีที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้มากขึ้น ไม่ได้ใช้เพียงแค่เครื่องคอมพิวเตอร์กับอินเทอร์เน็ตผ่านสายเท่านั้น แต่ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารในด้านต่าง ๆ ทำให้อุปกรณ์สื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไร้สายได้ด้วย เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ตโฟน แท็บเล็ต ฯลฯ⁽²⁾ ทำให้เทคโนโลยีที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ส่งผลให้การเข้าสู่โลกอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องที่ง่ายและสะดวก เพราะสามารถเข้าอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ ทุกเวลา ดังนั้นปัญหาเด็กและเยาวชนติดการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นเรื่องที่ควบคุมดูแลลำบาก หากปล่อยปละละเลย หรือไม่ให้ความสำคัญ อาจทำให้เด็กเกิดปัญหาตามมา

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ว่าเป็นอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและส่งเสริมการควบคุมดูแลการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตให้แก่เด็กหรือเยาวชน ซึ่งวุฒิภาวะยังไม่เพียงพอในการพิจารณาความเหมาะสมของการรับรู้ข้อมูลต่างๆ จากสื่อที่อาจจะทำให้เกิดผลกระทบต่อพัฒนาการทั้งร่างกายและจิตใจตามวัย

คำถามของการวิจัย (Research Question)

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objective)

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption)

การศึกษานี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่สามารถนำไปใช้กับจังหวัดอื่นได้ เนื่องจากมีปัจจัยในการเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตได้ต่างกัน เช่น ช่วงเวลาของการใช้อินเทอร์เน็ต ประสิทธิภาพของสัญญาณความสามารถในการเข้าถึงสื่อ และอื่น ๆ

การให้คำนิยามเชิงปฏิบัติที่จะใช้ในการวิจัย (Operational definition)

1. เด็กนักเรียนวัยเรียน หมายถึง เด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ
2. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง สิ่งที่ใช้งาน สถานที่ ระยะเวลาที่ใช้ รวมทั้งรูปแบบการใช้งานอินเทอร์เน็ตต่างๆ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เช่น การเล่นเกม การรับและส่งเมลล์ การเล่นเฟซบุ๊ก การเล่นแชทสนทนา การดูหนัง ดูข่าว การค้นหาข้อมูลและอื่นๆ ผ่านทางหน้าจอของระบบคอมพิวเตอร์ออนไลน์ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (PC) โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต และสมาร์ตโฟน
3. ผู้ดูแลหลัก หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองดูแลเด็กเป็นหลัก อาจเป็นบิดามารดา หรือญาติที่ใช้เวลากับเด็กมากที่สุด

รูปแบบการวิจัย (Research design)

เป็นแบบเชิงพรรณนา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-sectional Descriptive Studies)

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual framework)

ตัวแปรอิสระ (Independent variables)

ตัวแปรตาม (Dependent variables)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิจัย (Beneficence)

1. เป็นแนวทางในการดูแล ป้องกันปัญหาการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในเด็กวัยเรียนให้เป็นไปในแนวทางสร้างสรรค์ และเหมาะสมกับวัย
2. เพื่อเป็นแนวทางวิจัยและเป็นข้อมูลในการวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

พฤติกรรมเด็กวัยเรียน 6-12 ปี (School Age)

เด็กวัยเรียนเป็นที่อยู่ในกลุ่มอายุ 6-12 ขวบ คือตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งครอบคลุมเด็กวัยตอนกลาง อายุ 6-9 ขวบ และวัยเด็กตอนปลาย อายุ 10-12 ขวบ⁽¹⁾

Sigmund Freud⁽³⁾ เรียกเด็กระยะนี้ว่าอยู่ในระยะแฝง (Latency Stage) โดยเชื่อว่า เด็กวัยนี้จะหันความสนใจจากความสนใจทางเพศไปสู่ความสนใจ ทางด้านการแข่งขันอิทธิพลของบุคคล ใกล้ชิด และสภาพแวดล้อมจะมีผลต่อบุคลิกภาพของเด็กวัยนี้

Erik Erikson⁽⁴⁾ เรียกระยะนี้ว่า ขั้นการพัฒนา ความขยันขันแข็ง (Industry) หรือความรู้สึกด้อย (Inferiority) โดยกล่าวว่า ระยะนี้เป็นระยะของการแข่งขันเพื่อให้ได้มาซึ่งชื่อเสียง ความยกย่องในกลุ่ม ถ้าเด็กประสบความสำเร็จในการแข่งขันบ่อยๆ ก็จะเกิดปมด้อย ซึ่งจะมีผลต่อบุคลิกภาพของเด็กในที่สุด

สถาบันแห่งชาติเพื่อพัฒนาการเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล⁽⁵⁾ กล่าวว่า พฤติกรรมเด็กวัยเรียนนี้เป็นวัยแห่งการเตรียมพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ถ้าเด็กได้รับสิ่งแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทุกๆ ด้าน เด็กก็จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับประสบการณ์ใหม่หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ได้อย่างราบรื่น เด็กในวัยนี้จะมีการเรียนรู้เพิ่มขึ้น เนื่องจากเป็นวัยที่เข้าโรงเรียน เด็กจะเริ่มเรียนรู้ในสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวก่อนแล้วจึงค่อยเป็นประสบการณ์ไปหาสิ่งแวดล้อมที่อยู่ไกลตัวออกไป สำหรับเด็กที่เริ่มเข้าเรียน จะสามารถเรียนรู้ได้ดี ถ้าทางโรงเรียนได้จัดสิ่งแวดล้อมโดยปล่อยให้เด็กได้มีการเคลื่อนไหว และเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ อยู่เสมอ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มหรือเสริมพัฒนาการทางปัญญาของเด็กเป็นอย่างมาก เนื่องจากสิ่งต่าง ๆ จะเป็นสิ่งที่ช่วยหรือก่อให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลองค้นคว้าสิ่งเหล่านี้ของเด็ก ได้แก่ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ภาพการ์ตูน สิ่งดังกล่าวนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อกาพัฒนาการของเด็กในด้านอารมณ์ ภาษาและสติปัญญา เด็กวัยเรียนนี้วุฒิภาวะทุกด้านกำลังงอกงามเกือบเต็มที่ ทำให้เด็กมีความสามารถเพิ่มขึ้นอีกหลายด้าน เป็นเพราะเด็กได้เรียนรู้กว้างขวางขึ้นในช่วงนี้ ทำให้เด็กสามารถที่จะคิดและแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตัวเอง

พัฒนาการของเด็กวัยเรียน (Growth And Development In School Age)

การเรียนรู้ของเด็กเพื่อพัฒนาการ (Development Tasks) เกิดขึ้นเป็นระยะๆ โดยทำได้ต่อเมื่อร่างกายส่วนนั้น ๆ เติบโตพอหรือมีความพร้อม นอกจากนี้เด็กต้องเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่แวดล้อมตน และพยายามปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม นั้น ๆ เด็กวัยเรียนเข้าใจภาษาที่ผู้อื่นพูดมากขึ้น สามารถใช้คำใหม่และแปลกมากขึ้น จะเห็นความเป็นตนเองและผู้อื่น⁽⁶⁾ ลักษณะเด่นของเด็กในช่วงนี้ ได้แก่ พัฒนาการ ทางด้านสังคมและอารมณ์

พัฒนาการด้านอารมณ์

เด็กวัยเรียนนี้เริ่มเป็นเด็กที่เริ่มรับการเปลี่ยนแปลง เมื่อเข้าโรงเรียนเด็กจะต้องเรียนรู้การปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ เช่น ครู เพื่อน บทเรียน ตลอดจนระเบียบวินัยสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ เหล่านี้ทำให้เด็กมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ เด็กวัยนี้ยังต้องการความรัก ความอบอุ่น มั่นคงปลอดภัย ความเอาใจใส่จากพ่อแม่ หรือผู้เลี้ยงดู ตลอดจนครูและเพื่อนๆ เด็กจะเห็นความสำคัญ ของครูมากกว่าเพื่อน⁽⁶⁾

พัฒนาการด้านสังคม

สังคมของเด็กวัยนี้มีศูนย์กลางอยู่ที่เพื่อน กลุ่มเพื่อนเริ่มเข้ามามีอิทธิพลต่อความคิดความอ่านมากขึ้น การเรียนรู้ทางสังคมของเด็กจะช่วยให้เด็กเรียนรู้วิธีที่จะปรับตัวให้เข้า กับเพื่อนรุ่นเดียวกันได้ เพราะเด็กจะเรียนรู้ที่จะยอมรับและปฏิบัติตามกติกาหรือระเบียบต่างๆ และเริ่มเข้าใจสิทธิและเสรีภาพของตนและของผู้อื่น เด็กวัยนี้เริ่มเรียนรู้บทบาททางเพศในสังคม เรียนรู้ในทัศนคติและค่านิยมของตนเองและผู้อื่น และในระยะช่วงหลังๆ ของวัย จะเริ่มรู้จักเลือกคบเพื่อน และสิ่งที่เด็กวัยนี้ชอบมากคือ การแข่งขันที่มีการแพ้ชนะ พฤติกรรมเด่นชัดที่แสดงพัฒนาการ ทางสังคมของเด็กวัยนี้คือ การเล่นกับเพื่อนได้นานขึ้น และมีความสัมพันธ์กับเพื่อนถึงขนาดนัดแนะกันไปเที่ยวหรือซื้อของด้วยกันตามลำพัง⁽⁷⁾

Freud กล่าวในทฤษฎี Psychoanalytic⁽³⁾ ว่าเด็กในวัยนี้ (Latency stage) จะเริ่มเรียนรู้โลกกว้างมากขึ้น ชอบความตื่นเต้น พึงพอใจในสิ่งแปลกใหม่ จะหันเหไปสู่การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อมนอกบ้าน เช่น เรียนรู้เกี่ยวกับเพื่อน ครู การเรียน การเล่นกับเพื่อน

Erikson ทฤษฎีจิตสังคม⁽⁶⁾ กล่าวว่า เด็กจะฝึกรู้และพยายามกระทำการต่างๆ เพื่อให้เห็นว่าเขาสามารถทำได้หรือประสบความสำเร็จ อยากให้ผู้อื่นยอมรับในความสามารถของตนเอง ดังนั้นพ่อแม่ควรช่วยให้เด็กได้เกิดความรู้สึกว่าเขาดี มีความสามารถ โดยการสนับสนุนให้เด็กได้ทำในสิ่งที่เขาชอบอย่างสุดความสามารถ หากจุดดีจุดเด่นของตัวเด็กเพื่อชมเชย เป็นกบ่ามพะาะความรู้สึกขยันหมั่นเพียรให้เกิดขึ้น เพราะความสามารถจริงของเด็กที่ปฏิบัติได้นั้น ยังต้องได้รับการส่งเสริมและ

ช่วยเหลือจากผู้ใหญ่และสังคมในการช่วยให้เด็กมีศักยภาพสูงสุดที่เป็นไปได้ แต่ถ้าไม่ได้รับการส่งเสริมหรือได้รับการส่งเสริมที่มากเกินไปเกินความสามารถของเด็ก เด็กจะรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองต่ำ ไม่มีความสามารถ

Piaget กล่าวในทฤษฎี Constructivist⁽⁶⁾ ว่าเด็กวัยเรียน หรือวัยที่อยู่ใน Concrete operational stage พ่อแม่ควรทำความเข้าใจว่าเด็กในวัยนี้มีความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ รอบตัวมากขึ้น สามารถคิดหาเหตุผล แก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ และสามารถเข้าใจกฎเกณฑ์ต่างๆ ได้ก็จริง แต่ก็มีข้อจำกัดว่าความรู้ความเข้าใจเหล่านี้ก็ต้องอยู่ในรูปธรรม เช่น การสอนให้เด็กทำความดี (นามธรรม) พ่อแม่จะต้องยกตัวอย่างให้อยู่ในรูปของพฤติกรรมที่เด็กสามารถปฏิบัติได้ เช่น การตั้งใจเรียน เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ เป็นการทำความดี

ทักษะการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้จะเป็นลักษณะการใช้กล้ามเนื้อเล็ก คือ การประสานกันระหว่างมือกับสายตา เช่น การต่อบล็อก การเขียนหนังสือ จะเห็นได้ว่าเด็กวัยนี้เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมจากบ้านสู่โรงเรียน ดังนั้น ทักษะการเข้าสังคมในกลุ่มเพื่อน และทักษะทางภาษาเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง กระบวนการพัฒนาต่างๆ จะเป็นในลักษณะของกระบวนการทางสังคมเข้ามาหล่อหลอมในตัวเด็ก เพราะวัยเด็กตอนปลายไม่ต้องการเล่นตามลำพังที่บ้านหรือทำสิ่งต่างๆ ร่วมกับสมาชิกของครอบครัวอีกต่อไป เพื่อนจึงเป็นบุคคลอันดับแรกๆ ที่เด็กจะเลือกปฏิบัติตาม ทั้งด้านการแต่งกาย ความคิด และพฤติกรรม เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างพ่อแม่กับเพื่อนเด็กมักจะทำตามและให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนมากกว่า ซึ่งทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ทักษะการเข้าสังคมหลายอย่างที่เป็นประโยชน์ เช่น เด็กจะเรียนรู้ถึงการยอมรับและมีความรับผิดชอบ การมีน้ำใจนักกีฬา และการมีพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เพื่อเป็นรากฐานในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะสามารถเห็นได้ว่า ช่วงอายุของเด็กในวัยเรียน 6-12 ปีนั้น ถือว่าช่วงสำคัญของเด็กในการเรียนรู้ทักษะชีวิต และพัฒนาการต่างๆ ทางด้านสติปัญญา (higher cognitive functions) เป็นช่วงที่การทำงานของสมองมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและเต็มที่ ดังนั้นธรรมชาติและพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กในช่วงวัยเรียนจึงมีการเปลี่ยนแปลงและแสดงให้เห็นถึงการเจริญเติบโตที่ค่อนข้างเด่นชัดในแต่ละขวบปี

ความหมายและความสำคัญของสื่ออินเทอร์เน็ต

สื่ออินเทอร์เน็ต คือการเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์เข้าด้วยกันตามโครงการ ARP (Advanced Research Project Agency Network)⁽⁸⁾ ถูกก่อตั้งเมื่อประมาณปี ค.ศ.1960 หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นระบบเครือข่ายของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่โยงใยคอมพิวเตอร์ทั่วทุกมุมโลกเข้าด้วยกัน ภายใต้มาตรฐานการเชื่อมโยงเดียวกันคือ TCP/IP ทำให้ผู้ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์สามารถสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และใช้บริการต่างๆ บนเครือข่ายได้ด้วยคอมพิวเตอร์ และ

อุปกรณ์อื่นๆ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างมากมาย ทำให้กิจกรรมทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการศึกษาถูกเชื่อมโยงให้เข้าถึงกันและกัน อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งสารสนเทศที่สำคัญ มีเรื่องราวต่างๆ มากมายทั้งความรู้ ความบันเทิงหลายรูปแบบเพื่อสนองความต้องการ ความสนใจสำหรับบุคคลทุกวงการและทุกสาขาอาชีพ การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ทำให้คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันได้อย่างรวดเร็วอย่างไม่มีข้อจำกัดบริการ อินเทอร์เน็ต ระบบอินเทอร์เน็ตมีเครือข่ายทั่วโลกจึงมีผู้นิยมใช้คอมพิวเตอร์ผ่านบริการต่างๆ ดังนี้

1. E-mail (Electronics mail) หรือไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นบริการรับ-ส่งข้อความผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผู้ใช้สามารถส่งข้อมูลข่าวสารไปยังผู้รับคนอื่นๆ ได้ ถ้าผู้รับที่อยู่ตามข้อกำหนดการใช้ E-mail
2. World Wide Web หรือ WWW เป็นบริการข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมสูงในปัจจุบัน จุดเด่นของ WWW ที่มีเหนือบริการอื่นๆ ในอินเทอร์เน็ต ได้แก่ ความง่ายในการใช้งานและรูปแบบการแสดงผลที่เชื่อมโยงจากข้อมูลชุดหนึ่งไปยังอีกชุดหนึ่ง ซึ่งจะมีทั้งแบบข้อความปกติหรือมัลติมีเดีย เสียง ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว
3. IRC (Internet Relay Chat) เป็นการสนทนาโต้ตอบกันบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้การพิมพ์ข้อความหรือใช้เสียง โดยอาจสนทนากันเป็นกลุ่มหรือระหว่างบุคคล 2 บุคคลก็ได้ การสนทนาในรูปแบบนี้เป็นที่นิยม เนื่องจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นพูดคุยได้ทันที เรียกว่า Talks หรือ Chat ซึ่งในปัจจุบันมีการพัฒนาระบบแอปพลิเคชันผ่านทางโทรศัพท์ทำให้สามารถเข้าถึงบริการได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น⁽¹⁾

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

ความหมายของคำว่าพฤติกรรมคือกิริยาอาการบอบบาทลีลาท่าที การประพฤติปฏิบัติกิจกรรมกระทำที่แสดงออกให้ปรากฏสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่งของประสาทสัมผัสทั้งห้าซึ่งสามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ⁽⁹⁾

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

1. พันธุกรรมคือการถ่ายทอดบุคลิกลักษณะทางพันธุกรรมมีลักษณะทางกายและทางสติปัญญา
2. สิ่งแวดล้อมหมายถึงสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเป็นสิ่งแวดล้อมกระตุ้นให้บุคคลแสดงออกโต้ตอบในลักษณะต่างๆ กันซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ได้แก่
 - 2.1 สิ่งแวดล้อมทางบ้านเช่นการอบรมเลี้ยงดูฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวบรรยากาศภายในบ้านสิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กมาก

2.2 สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนอันได้แก่ครูอาจารย์เพื่อนสภาพบรรยากาศภายในโรงเรียน

2.3 สิ่งแวดล้อมทางชุมชนได้แก่ขนบธรรมเนียม สื่อสารมวลชนต่างๆก็ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

2.4 วัฒนธรรมคนที่อยู่ในชั้นของสังคมที่แตกต่างกันมีพื้นฐานทางสังคมที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมต่างกัน เพศ อายุ ความเชื่อ ค่านิยม ฯลฯ

2.5 ภูมิประเทศ มีอิทธิพลโน้มนำให้ลักษณะนิสัยใจคอและพฤติกรรมต่างกัน

การจูงใจให้เกิดพฤติกรรม

พฤติกรรมเป็นผลมาจากมนุษย์แสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือแรงจูงใจ พฤติกรรมบางอย่างมีแรงจูงใจหลายอย่างรวมกันซึ่งปัจจัยในการจูงใจให้เกิดได้แก่

1. แรงจูงใจทางกายเป็นแรงจูงใจที่เกิดความต้องการทาง ร่างกาย เช่นความหิวความกระหาย
2. แรงจูงใจทางสังคมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังการเรียนรู้อาจแบ่งออกได้หลายอย่างดังนี้

2.1 แสดงความต้องการทางสังคมที่คล้อยตามขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน

2.2 ความต้องการอย่างเดียวกันอาจทำให้คนเรามีพฤติกรรมไม่เหมือนกันเช่นเมื่อต้องการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมบางคนเข้าห้องสมุดในขณะที่บางคนค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต

2.3 พฤติกรรมอย่างเดียวกันอาจเนื่องมาจากความต้องการที่แตกต่างกันได้เช่นบางคนชอบใช้อินเทอร์เน็ตเพราะต้องการหาความรู้ในขณะที่บางคนต้องการความบันเทิง

2.4 พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอาจสนองความต้องการได้มากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน เช่นนักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพราะต้องการข่าวสารข้อมูลและความเพลิดเพลิน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

จากการสำรวจจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยจำแนกตามกลุ่มอายุ ทว่าราชอาณาจักรของสำนักงานสถิติแห่งชาติปี พ.ศ. 2550-2559 ผลกระทบที่ตามมาหากขาดการควบคุมดูแล⁽¹⁰⁾พบว่าประชากรอายุ 6-10 ปี มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ และโทรศัพท์มือถือเพิ่มมากขึ้นเกือบทุกปี และคาดว่า การใช้อินเทอร์เน็ต น่าจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นต่อไปเรื่อยๆ

โดยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีจำนวนประชากรใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 31 จากสถิติต่างๆดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และสะท้อนให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนเหล่านี้ได้ใช้เวลาของตนเองเข้าไปในโลกอินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมาก

จากรายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2560 ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม⁽¹⁾ โดยมีผู้ตอบแบบสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2560 ด้วยความสมัครใจทั้งหมด 25,101 คน ลักษณะทั่วไปพบว่า เป็นเพศหญิง ร้อยละ 57.2 เพศชาย ร้อยละ 41.2 และเพศทางเลือก เพียงร้อยละ 1.6

โดยมีการจำแนกช่วงอายุของผู้ตอบแบบสำรวจออกเป็น 4 เจเนอเรชัน ได้แก่ Gen Z, Gen Y, Gen X และ Baby Boomer จากจำนวนผู้ตอบแบบสำรวจทั้งหมด Gen Y (ร้อยละ 52.9) เข้ามาตอบแบบสำรวจมากกว่าเจเนอเรชันอื่น ๆ รองลงมา เป็น Gen X (ร้อยละ 32.7), Baby Boomer (ร้อยละ 8.1) และ Gen Z (ร้อยละ 6.3) ตามลำดับ

ซึ่งจากผลการสำรวจจำนวนชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตนับตั้งแต่ปี 2556 เป็นต้นมา เป็นปีแรกที่ สพธอ. จัดทำงานสำรวจนี้ พบว่า คนไทยใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้นเกือบทุกปี โดยใน ปี 2556 คนไทยใช้อินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 4 ชม. 36 นาทีต่อวัน ปี 2557 เพิ่มขึ้นเป็นใช้เฉลี่ยอยู่ที่ 7 ชม. 12 นาทีต่อวัน ปี 2558 ใช้เฉลี่ยอยู่ที่ 6 ชม. 54 นาทีต่อวัน ปี 2559 ใช้เฉลี่ยอยู่ที่ 6 ชม. 24 นาทีต่อวัน และในปี 2560 มีการปรับเปลี่ยนการสำรวจ โดยแยกเป็นการใช้อินเทอร์เน็ตช่วงวันทำงาน/วันเรียนหนังสือ และช่วงวันหยุด

จากการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2560 พบว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใช้เวลาไปกับการใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงวันหยุดโดยเฉลี่ยต่อวันมากกว่าช่วงวันทำงาน/วันเรียนหนังสือเพียงเล็กน้อย โดยในวันทำงาน/วันเรียนหนังสือใช้เฉลี่ยอยู่ที่ 6 ชม. 30 นาทีต่อวัน และวันหยุดใช้เฉลี่ยอยู่ที่ 6 ชม. 48 นาทีต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปี 2559 ที่พบว่าใช้เฉลี่ยอยู่ที่ 6 ชั่วโมง 24 นาทีต่อวัน เท่านั้น

Gen Y มีจำนวนชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งในช่วงวันทำงาน/วันเรียนหนังสือ และวันหยุดมากที่สุดเมื่อเทียบกับเจเนอเรชันอื่น ๆ

สถานที่ที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใช้อินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ อันดับที่ 1 บ้าน/ที่พักอาศัย (ร้อยละ 85.6) อันดับที่ 2 ที่ทำงาน (ร้อยละ 52.4) ส่วนอันดับที่ 3 ระหว่างการเดินทาง เช่น บนรถไฟฟ้า ป้ายรถเมล์ เป็นต้น (ร้อยละ 24.1)

ในปี 2560 นี้ กิจกรรมยอดฮิตของผู้ใช้งานผ่านอินเทอร์เน็ต คือ การใช้โซเชียลมีเดีย ไม่ว่าจะเป็น Line, Facebook, Instagram, YouTube เป็นต้น เพื่อทำกิจกรรมต่างๆเหล่านี้ เช่น พูดคุย, ดูหนังออนไลน์, ดูถ่ายทอดสด และคุยโทรศัพท์ผ่านแอปพลิเคชัน (ร้อยละ 86.9)

ซึ่งใกล้เคียงกับการค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 86.5) รองลงมา เป็นการรับ-ส่ง อีเมล (ร้อยละ 70.5), การดูทีวี/ฟังเพลงทางออนไลน์ (ร้อยละ 60.7) และการซื้อสินค้า/บริการทางออนไลน์ (ร้อยละ 50.8) ตามลำดับ

รูปแบบของสื่อสังคมออนไลน์ของคนไทยในยุคนี้ และคนไทย GenZ พบว่ามีการใช้งานมากเป็นอันดับที่ 1 ได้แก่ YouTube (ร้อยละ 97.1) อันดับที่ 2 Facebook (ร้อยละ 96.6) และอันดับที่ 3 Line (ร้อยละ 95.8)

สาเหตุที่ทำให้เด็กติดเกมอินเทอร์เน็ต

การศึกษาหาปัจจัยป้องกันการติดเกมในเด็กและวัยรุ่นของชาญวิทย์ พรนภดล และคณะ⁽¹²⁾ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยการเลี้ยงดูของครอบครัว และปัจจัยจากตัวเด็ก มีอิทธิพลอย่างมากต่อการป้องกันการติดเกม สาเหตุที่ทำให้เด็กติดเกมไม่ได้มีเพียงสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง แต่การติดเกมเป็นเพียงผลลัพธ์หลายๆปัจจัยที่ผสมผสานและเกี่ยวข้องกัน โดยมีสาเหตุหลักได้แก่ การเลี้ยงดูในครอบครัว

มักจะพบเด็กติดเกมได้บ่อยในครอบครัวที่เลี้ยงดูโดยไม่เคยฝึกให้เด็กมีวินัยในตนเอง ขาดกฎระเบียบกติกาในบ้าน ตามใจเด็กหรือมักจะใจอ่อนไม่ทำโทษเมื่อเด็กกระทำผิด บางครอบครัวมีลักษณะที่สมาชิกในครอบครัวต่างคนต่างอยู่ ไม่มีกิจกรรมที่สนุกสนานให้เด็กทำ หรือไม่มีกิจกรรมที่สมาชิกทุกคนร่วมกันทำ ทำให้เด็กเกิดความเหงา เบื่อหน่ายจึงต้องหาอย่างอื่นทำให้ตนเองสนุก ซึ่งก็หนีไม่พ้นการเล่นเกมน และกรณีที่พ่อแม่ไม่มีเวลาควบคุมเด็ก หรือมองไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องจำกัดเวลาในการเล่นของเด็กตั้งแต่ช่วงแรก กลับรู้สึกพอใจที่เห็นเด็กเล่นเกมเงียบๆคนเดียวได้โดยไม่มารบกวนตนเอง ทำให้พ่อแม่มีเวลาส่วนตัวมากขึ้น พุดงายๆคือ ปล่อยให้เกมมาเป็นเหมือนพี่เลี้ยงดูแลเด็กแทนตนเอง

การวิจัยสำรวจสถานการณ์ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงและการติดเกมในนักเรียนโรงเรียนนำร่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 6 จังหวัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2,5 และมัธยม 2,5 สถานบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชชนรินทร์⁽¹³⁾พบว่าปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมติดเกมอินเทอร์เน็ตของเด็ก และพฤติกรรมเสี่ยงของเด็ก คือปัจจัยทั่วไปและปัจจัยพฤติกรรมของผู้ปกครอง เด็กนักเรียนที่ผู้ปกครองมีสถานภาพสมรส หย่าร้าง/หม้าย/แยก เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาพฤติกรรมและการติดเกม

(29.0 %, 5.6%) บิดามารดามีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา และมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยง ด้านประวัติของบิดามารดาพบว่า การมีประวัติของทั้ง บิดามารดามีพฤติกรรมไม่เหมาะสม (Disruptive behavior: โทกหก/ขโมย/ทำร้ายร่างกาย) และ มารดาวัยเด็กที่ชนอยู่ไม่นิ่ง เคยได้รับวินิจฉัยว่าเป็นโรคทางจิตเวช เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียน

สื่อกับผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชน

สื่ออินเทอร์เน็ตกลายเป็นแหล่งเรียนรู้แหล่งใหม่ที่สามารถกระตุ้นการรับรู้และดึงดูดความสนใจจากเด็กและเยาวชนได้อย่างมาก โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้เกิดสื่อใหม่ๆ มากมาย อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีข้อมูลจำนวนมาก มีเรื่องราวที่เด็กสนใจใคร่รู้ เปิดกว้างให้เด็กเข้าไปค้นหาอย่างอิสระ ถือเป็นเครื่องมือในการเปิดโลกทัศน์ การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมสังคม รายการข่าว ความรู้ประวัติศาสตร์ และภาพยนตร์ดีๆ ที่ได้รับรางวัล รวมทั้งส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ด้านดนตรี ศิลปะ โดยยังช่วยในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ทันยุคทันสมัย ส่งผลให้มีส่วนร่วมทางสังคมเพิ่มขึ้น และให้การรับรู้ถึงสิ่งต่างๆ ในโลกใบนี้ ได้ดีขึ้น แต่การเสพข้อมูลข่าวสารจากสื่ออินเทอร์เน็ตโดยขาด การคิด วิเคราะห์ และความรู้เท่าทันสื่อทำให้เด็กและเยาวชนซึมซับแบบแผนการใช้ชีวิต พฤติกรรม ค่านิยม วัฒนธรรมต่างชาติ กระแสการบริโภคนิยม ส่งผลต่อทัศนคติ ความคิดและพฤติกรรมของเด็ก และเยาวชน ซึ่งเป็นการเรียนรู้ผ่านสื่อที่ไม่ได้เกิดจากประสบการณ์จริง หรือไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของ ความจริงในสังคม ซึ่งเราไม่สามารถป้องกันสื่อที่สร้างผลกระทบด้านลบกับชีวิตของเด็กและเยาวชนได้

เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่กำลังได้รับผลกระทบทางด้านลบจากสื่อ 3 ประเด็นหลัก คือ

1. การบริโภคนิยม : เสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพ เนื่องจากการบริโภคอาหารที่ไม่มีคุณค่าทางอาหาร เช่น Fast food ส่งผลต่อการเกิดภาวะอ้วนได้, เพาะบ่มนิสัยบริโภคนิยมจากการนำเสนอสินค้าต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ มีค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย และใช้เงินอย่างมากไปกับสินค้าต่างๆ และสร้างความเชื่อที่ผิดๆ เกี่ยวกับบุรุษร่าง น้ำหนัก หรือการลดความอ้วน

2. พฤติกรรมทางเพศ : มักจะเกิดการเลียนแบบสื่อ โดยเฉพาะทีวีเป็นต้นแบบที่สำคัญของการแสดงออกทางเพศของเด็ก เช่น เพศสัมพันธ์วัยเรียน ล่วงละเมิดทางเพศ หลงในมายาคติทางเพศ เสพติดเซ็กซ์ การแต่งตัว การวางตัวกับเพศตรงข้าม กริยาท่าทางที่เหมาะสม ค่านิยมต่างๆ ที่มากับละคร เป็นต้น แล้วเด็กก็นำไปปฏิบัติเป็นแบบอย่าง และการถูกยั่วยุทางเพศจนขาดการยับยั้งชั่งใจกับ เพศตรงข้าม เสี่ยงต่อการถูกล่อลวงทางเพศในท้องแขนและอีเมล

3. ความรุนแรง : แนวโน้มด้านบุคลิกภาพเสื่อมถอย เช่น มนุษย์สัมพันธ์ต่ำ โลกส่วนตัวที่สูง ครอบครัวยึดกุมองข้าม คนแปลกหน้าได้รับการไว้วางใจ พฤติกรรมยับยั้งชั่งใจต่อเรื่องที่ไม่ดีต่างๆ ลดลง

เกิดพฤติกรรมเลียนแบบต่างๆ เช่น การต่อสู้ออกจากเกม ทำให้มีความซาซินต่อสื่อหลังจากหมกมุ่นกับสื่อเป็นเวลานาน เกิดการเคยชินกับความรุนแรงผ่านเกมออนไลน์ และเว็บไซต์วีปรีด และอาจมีความเสี่ยงของพฤติกรรมลักขโมยเงินผู้ปกครองมาใช้เพื่อซื้อสินค้า,บริการออนไลน์

ผลกระทบที่ตามมาหากขาดการควบคุมดูแลจากผู้ปกครอง

ผลกระทบที่ตามมาหากขาดการควบคุมดูแลจากพ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคคลที่เกี่ยวข้องก็อาจจะทำให้เกิดผลเสียกับเด็กและเยาวชนที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์จากการใช้อินเตอร์เน็ตไม่ว่าจะเป็นผลกระทบกับการศึกษาหรือส่งผลกระทบต่อสังคมครอบครัวในปัจจุบันการเข้าถึงอินเตอร์เน็ตไม่ได้ถูกจำกัดแค่เพียงเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะกับอินเตอร์เน็ตผ่านสายเท่านั้น แต่ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารในด้านต่างๆทำให้อุปกรณ์การสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันสามารถเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตได้ เช่น โน้ตบุ๊ก โทรศัพท์เคลื่อนที่ แท็บเล็ต บวกกับการให้บริการอินเตอร์เน็ตความเร็วสูงแบบไร้สายของผู้ให้บริการต่างๆ ส่งผลให้การเข้าสู่โลกอินเตอร์เน็ตเป็นเรื่องง่าย และสะดวกเพราะสามารถใช้อินเตอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลาแม้แต่ในขณะที่เดินทางจากผลสำรวจในประเทศไทยและการวิจัยในต่างประเทศมีความสอดคล้องในด้านความต้องการในการใช้อินเตอร์เน็ตที่เพิ่มสูงขึ้นและการเพิ่มจำนวนผู้ใช้อินเตอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

โดยจากสถานการณ์การใช้อินเตอร์เน็ตติดเกมของเด็กและวัยรุ่นที่มากขึ้น⁽¹³⁾ สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือผลกระทบที่ตามมาจากการเล่นเกมที่มากเกินไป ผู้เล่นเกมหรืออินเตอร์เน็ตส่วนหนึ่งหมกมุ่นกับกิจกรรมพวกนี้มาก จนถึงขั้นเสพติดที่รุนแรง มีพฤติกรรมเหมือนผู้ป่วยติดสารเสพติด และผู้ป่วยติดการพนัน คือ มีความพึงพอใจเมื่อได้รับชัยชนะในการเล่นเกมนั้น แต่ต้องการเพิ่มขึ้นอีกจึงรู้สึกพอใจเท่าเดิม และมักมีความต้องการในการเล่นเกมนตลอดเวลา จนมีผลกระทบต่อตนเองหลายด้าน เช่น การเรียน การทำงาน สุขภาพ ความสัมพันธ์ในครอบครัวและสังคม และมีพฤติกรรมเป็นปัญหาหลายอย่างตามมา เช่น โกหก ขโมย ก้าวร้าว หนีเรียน หนีออกจากบ้าน และการเล่นเกมนานๆ ทำให้เกิดความเครียด หงุดหงิด โกรธง่ายและก้าวร้าว

ซึ่งการทำหน้าที่ของครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมติดเกมคอมพิวเตอร์ การที่พ่อแม่ไม่สนใจพฤติกรรมลูก ไม่มีเวลากำกับให้ลูกทำตามกติกา ให้อิสระเสรีกับลูกมากเกินไปจะทำให้เยาวชนติดเกมได้ นอกจากนี้ปัจจัยด้านอารมณ์และพฤติกรรมของเด็ก มีความสัมพันธ์กับการติดเกม เช่น ซึมเศร้า

พฤติกรรมต่อต้านและก้าวร้าวเป็นต้น ดังนั้นการติดเกมของเด็ก จึงเป็นปัญหาสำคัญของครอบครัวส่วนใหญ่และเกือบทุกโรงเรียน ขยายวงกว้างเป็นปัญหาระดับประเทศ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องร่วมมือในการรณรงค์ป้องกันและหาแนวทางการแก้ไข เพราะเด็กหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะเข้าไปสัมผัสกับเกมคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่ทั่วไปและเข้าถึงได้ง่ายมากในสังคมปัจจุบัน

จากงานวิจัยการสำรวจสถานการณ์ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงและการติดเกมในนักเรียนโรงเรียนนำร่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน6จังหวัด ชั้นประถมศึกษาปีที่2,5 และมัธยม2,5 สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์⁽¹³⁾ พบว่า การที่ผู้ปกครองไม่ใส่ใจดูแลส่งผลให้เด็กมีปัญหาพฤติกรรมด้านอารมณ์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการติดเกมสูงกว่าด้านอื่นๆ โดยผู้มีปัญหาพฤติกรรมด้านอารมณ์มีโอกาสติดเกม ร้อยละ40.60 ส่วนผู้ที่ไม่มีความเสี่ยงทางอารมณ์ มีโอกาสไม่ติดเกมร้อยละ 76.10 นักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน มีโอกาสติดเกม ร้อยละ 63.60

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตกับพฤติกรรม

Erin C. Hasting และคณะ⁽¹⁴⁾ ทำการวิจัยการใช้วิดีโอเกมหรือเกมคอมพิวเตอร์ของเด็กสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานและพฤติกรรมในโรงเรียน โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอายุ 6-10 ปี ผลการศึกษาพบว่าเวลาที่เด็กใช้เล่นเกมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความก้าวร้าว และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถที่โรงเรียน เนื้อหาที่รุนแรงมีความสัมพันธ์เชิงบวกและเนื้อหาการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับปัญหาความสนใจหรือการไม่มีสมาธิ

Lindsay A. Robertson⁽¹⁵⁾ ทำการวิจัยเรื่องการดูทีวีในเด็กและวัยรุ่นและพฤติกรรมต่อต้านสังคมในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น กลุ่มตัวอย่างตั้งแต่อายุ 5-15ปี จำนวน 1037 คน และติดตามผลอีกครั้งเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุ 26ปี ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่ใช้เวลาไปกับการดูสื่อโทรทัศน์มากเกินไปเมื่อเติบโตไปอาจมีโอกาที่จะก่ออาชญากรรมหรือมีบุคลิกที่ก้าวร้าวได้ ซึ่งการศึกษาได้พบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดูโทรทัศน์ในวัยเด็ก และพฤติกรรมต่อต้านสังคมในวัยผู้ใหญ่ โดยยังพบพบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญของปัจจัยการเลี้ยงดูกับความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการดูทีวีในวัยเด็กมากเกินไปกับการมีบุคลิกภาพก้าวร้าว ซึ่งรวมถึงอีกประเด็นที่สำคัญคือการที่เด็กอยู่หน้าโทรทัศน์

มากเกินไป ทำให้เด็กเรียนรู้พฤติกรรมต่อต้านสังคม ถูกปล่อยให้อยู่คนเดียว ทำให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างน้อยลง ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ลดลง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตกับสุขภาพ

Hancox R J ⁽¹⁶⁾ทำการวิจัยเรื่อง การดูทีวีสัมพันธ์กับการที่เด็กมีน้ำหนักเกินหรือเป็นโรคอ้วน โดยมีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1037 คนได้รับการประเมินเมื่ออายุ 3 ปี และอีกครั้งในอายุ 15 ปี 976 คน (95% ของกลุ่มประชากรที่ยังมีชีวิต) ยังคงมีส่วนร่วม โดยเด็กอายุระหว่าง 5-11 ปี ใช้การวัดประมาณการโดยผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์ในวันธรรมดา และเมื่อเด็กอายุ 13-15ปีจะรายงานการดูโทรทัศน์ด้วยตนเอง ซึ่งน้ำหนักและส่วนสูงสามารถวัดได้ในแต่ละอายุเพื่อคำนวณค่าดัชนีมวลกาย ซึ่งผลจากวิจัยพบว่าค่าBMIและความชุกของการมีน้ำหนักเกินในทุกอายุมีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยมีนัยสำคัญกับจำนวนชั่วโมงในการดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ย

การเสพติดอินเทอร์เน็ต (Internet use disorder)

การเสพติดอินเทอร์เน็ต (Internet use disorder) เป็นโรคทางจิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่นที่พบได้บ่อย

การเสพติดอินเทอร์เน็ต (Internet use disorder)หมายถึงการเสพติดทางพฤติกรรมและจิตใจของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ส่งผลให้ผู้ใช้งมกมุ่นกับการใช้อินเทอร์เน็ตมากเกินไปไม่สามารถควบคุมตนเองให้ใช้ในระยะเวลาที่กำหนดได้ทำให้ใช้อินเทอร์เน็ตนานติดต่อกันหลายชั่วโมงต่อวันและใช้นานมากขึ้นด้วยเรื่อยๆเมื่อถูกขอให้เลิกใช้หรือหยุดเล่นจะต่อต้านหรือมีปฏิกิริยาหงุดหงิดไม่พอใจอย่างรุนแรงและอาจถึงขั้นก้าวร้าวการใช้อินเทอร์เน็ตมากเกินไปจะส่งผลกับสุขภาพร่างกายหน้าที่ความรับผิดชอบ เช่นการละเลยการเรียนไม่สนใจดูแลตัวเองเสียสัมพันธภาพกับผู้อื่นละเลยการเข้าสังคมหรือการทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวในบางรายอาจมีปัญหาทางจิตเวชร่วมด้วย เช่นโรคซึมเศร้า โรควิตกกังวล โรคสมาธิสั้น และบางคนอาจมีปัญหาพฤติกรรมตามมาเช่นก้าวร้าว โทก หลีกหนี ต่อต้าน เป็นต้น⁽¹⁷⁾

จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีโดยเฉพาะสมาร์ตโฟน เป็นอุปกรณ์เครื่องมือที่เด็กประถมศึกษาและมัธยมศึกษาใช้เข้าอินเทอร์เน็ตมากที่สุดในปัจจุบัน⁽¹⁸⁾ ทำให้การเสพติดอินเทอร์เน็ต

การเสพติดสื่อสังคมและการเสพติดเกมออนไลน์มีความสัมพันธ์คาบเกี่ยวกัน ซึ่งการเสพติดเทคโนโลยีสามชนิดนี้มีรูปแบบหรืออาการของการเสพติดบางประการที่คล้ายกันแต่ก็มีรูปแบบบางประการเช่นตัวกระตุ้นที่ทำให้ติดหรือผลกระทบแตกต่างกัน

สาเหตุของการเสพติดอินเทอร์เน็ต

การเสพติดอินเทอร์เน็ตเกิดได้ จากหลายปัจจัยได้แก่ปัจจัยทางชีวภาพทางจิตใจทางสังคมหรือสิ่งแวดล้อมซึ่งการผสมผสานกันและปฏิสัมพันธ์กันของปัจจัยเหล่านี้ นำไปสู่การเสพติดเหมือนกับการติดสารเสพติดอื่นๆ

กษมา เทพรักษ์และคณะ ได้การศึกษาความผิดปกติของการเล่นเกมอินเทอร์เน็ต⁽¹⁹⁾ ปัจจัยของการติดอินเทอร์เน็ต (Internet addiction) แบ่งเป็นลักษณะของ 4P (Predisposing factor, Precipitating factor, Perpetuating factor, Protective factor)

1. ปัจจัยที่นำมาก่อน(Predisposing factor)

- 1.1 ปัจจัยด้านพันธุกรรม (Genetic factor)
- 1.2 ปัจจัยด้านการทำงานของสมองส่วนที่เกี่ยวข้องกับ reward system

2. ปัจจัยกระตุ้น (Precipitating factor)

2.1 ด้านพัฒนาการตามวัย⁽²⁰⁾

ในช่วงวัยเด็กตอนกลาง หรือเด็กวัยรุ่นจะเป็นวัยที่เริ่มมีการพัฒนาทักษะทางสังคม และนำทักษะนั้นไปใช้ตลอดชีวิต พัฒนาการด้าน egocentric ลดลงทำให้เด็กสามารถรวมกลุ่มเล่นกับเพื่อนได้ดีขึ้น รู้จักการอยู่ร่วมกับผู้อื่น รู้ระเบียบมารยาททางสังคม ซึ่งเด็กจะปรับตัวได้ดีมากน้อยเพียงไรก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เมื่อมีการใช้อินเทอร์เน็ต เด็กก็อาจจะหลีกเลี่ยงการปฏิสัมพันธ์ต่อหน้า ไม่พัฒนาทักษะด้านสังคม

2.2 ความเครียดจากครอบครัวและกลุ่มเพื่อน

ปัญหาในครอบครัวอาจทำให้เกิดปัญหาติดอินเทอร์เน็ตได้ เช่นการที่ครอบครัวไม่สื่อสารกันขาดที่พึ่งทางความคิดและอารมณ์ ทำให้เด็กใช้อินเทอร์เน็ตเป็นการเลี่ยงปัญหา หรือการที่กลุ่มเพื่อนร่วมวัยมีบทบาทสำคัญมากต่อความเจริญในเด็กวัยนี้ เด็กที่ความพึงพอใจในตนเองไม่ดี (Low self-esteem) ก็จะปรับตัวเข้าหากกลุ่มเพื่อนได้ยาก จึงหันมาสนใจอินเทอร์เน็ต ใช้เป็นทางออกของปัญหา เช่นเล่นเกมเพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมในกลุ่มเพื่อนที่มีการเล่นเกมอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในกลุ่ม

2.3 การเข้าถึงสื่อหรือเทคโนโลยี

3. ปัจจัยคงอยู่ (Perpetuating factor)

เมื่อใช้อินเทอร์เน็ตหรือเกมมากขึ้น เด็กก็จะได้รับการตอบสนองความต้องการได้รับความพึงพอใจ ความสนุกสนาน การระบายความรุนแรงที่มีอยู่ ได้ความรู้สึกรับรู้ของการประสบความสำเร็จ ทำให้เป็นแรงจูงใจบวกในการเพิ่มพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ตหรือเกม (positive reinforcement) ในเด็กที่มีความภูมิใจในตนเองน้อย (low self-esteem) เมื่อเล่นอินเทอร์เน็ตหรือเกมแล้วได้รับการยอมรับ ได้รับความเห็นอกเห็นใจความช่วยเหลือ ทำให้ความภูมิใจในตนเองเพิ่มขึ้น (Increase self-esteem) จึงทำให้เกิดการติด

4. ปัจจัยป้องกัน (Protective factor)

- 4.1 ปัจจัยจากตัวเด็ก เรื่องความภูมิใจในตนเอง วินัยในตนเอง การปรับตัวของเด็กเมื่อเจอปัญหา (coping) มีส่วนอย่างมาก
- 4.2 ปัจจัยจากครอบครัว การดูแลเด็กด้วยการฝึกวินัยที่เหมาะสม ความอบอุ่น ความรู้สึกมีส่วนร่วมในครอบครัว การยอมรับและความเข้าใจในครอบครัว สามารถป้องกันการใช้สื่อที่มากเกินไปได้
- 4.3 ปัจจัยจากโรงเรียนและสังคมการดูแลเอาใจใส่ นโยบายของโรงเรียน ก็มีส่วนในการดูแลป้องกันการติดสื่อของเด็กได้

อาการของผู้เสพติดอินเทอร์เน็ต

ผู้เสพติดอินเทอร์เน็ต เสพติดสื่อสังคมและเสพติดเกมจะมีอาการคล้ายกับอาการของผู้ที่ติดสารเสพติดและผู้ติดการพนัน คือเมื่อเล่นเกมเล่นสื่อสังคมหรืออินเทอร์เน็ตผู้เล่นจะรู้สึกพึงพอใจและเพลิดเพลินจนลืมตัวใช้เวลาเล่นนานกว่าที่ตั้งใจไว้หรือเล่นนานขึ้นเรื่อยๆโดยไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมและเวลาในการเล่นของตนเองได้แม้พยายามจะลดเลิกก็มักไม่สำเร็จไม่สามารถควบคุมตนเองให้หยุดเล่นได้เมื่อถูกขัดจังหวะหรือถูกห้ามเล่นจะรู้สึกโกรธหงุดหงิดกระวนกระวายใจหลายครั้งพบว่าผู้เสพติดจะใช้เวลาเล่นเกมเล่นสื่อสังคมหรือเล่นอินเทอร์เน็ตในเวลาที่รู้สึกเครียดเพื่อหลบเลี่ยงการเผชิญปัญหาหมกมุ่นหรือคิดซ้ำๆเกี่ยวกับการเล่นที่ผ่านมาและต้องการเล่นตลอดเวลาจนมีผลกระทบต่อตนเองหลายด้านเช่นการเรียนสุขภาพความสัมพันธ์ในครอบครัวและสังคมเป็นต้น

ปัจจัยทางจิตใจที่สัมพันธ์กับการเสพติดอินเทอร์เน็ตได้แก่ความภาคภูมิใจในตนเองต่ำความพอใจในชีวิตต่ำภาวะซึมเศร้าวิตกกังวลย้ำคิดย้ำทำและสมาธิสั้นนอกจากนี้ธรรมชาติของการเสพติด

กิจกรรมในอินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกันอาจเกิดจากสาเหตุทางจิตใจที่แตกต่างกันเช่นผู้ที่เสพติดเกมออนไลน์มักจะเป็นผู้ที่ชอบความสนุกและการแข่งขันท้าทายส่วนผู้ที่เสพติดสื่อสังคมมักจะเป็นผู้ที่ต้องการมีเพื่อน และต้องการการยอมรับหรือการทอ้งไปตามเว็บต่างๆในอินเทอร์เน็ตอาจจะเป็นเพียงกิจกรรมที่ทำให้ผู้ที่ติดลิ้มความทุกซึ่ใจชั่วขณะเป็นต้น

ปัญหาหรือโรคจิตเวชที่พบร่วม

Carli V และคณะ ได้วิจัยความสัมพันธ์ของปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตและโรคทางจิตเวชที่พบร่วม⁽²¹⁾ ผลการศึกษาพบว่าการใช้อินเทอร์เน็ตสัมพันธ์กับโรคซึมเศร้า (ร้อยละ 75), สัมพันธ์กับโรควิตกกังวล (ร้อยละ 57) , สัมพันธ์กับอาการของโรคสมาธิสั้น(ร้อยละ 100) , สัมพันธ์กับอาการของโรคย้ำคิดย้ำทำ (ร้อยละ 60) และ สัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าว(ร้อยละ 66)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย (Research design)

เป็นแบบเชิงพรรณนา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-sectional Descriptive Studies))

ระเบียบวิธีการวิจัย (Research Methodology)

ประชากรเป้าหมาย (Target Population) คือ นักเรียนวัยเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรตัวอย่าง (Population Sample) ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2559 สถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Random sampling)

Inclusion criteria :

1. เด็กประถมวัยทั้งเพศชายและหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งที่บ้าน โรงเรียน หรือสถานที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตต่างๆ ทั่วไป
3. เด็กและผู้ดูแลหลักยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

Exclusion criteria :

1. เด็กประถมวัยที่มีความพิการทางสมองหรือไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ เช่น เด็กพิการทางสายตา ทางการได้ยิน เป็นต้น

กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร (Yamane, 1957)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$\text{ดังนั้น } n = \frac{34274}{1 + 34274(0.05)^2}$$

$$= 395$$

เมื่อ n = ขนาดของตัวอย่าง
 N = แทนขนาดกลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ใน
 เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปี 2558 คือ 34274 คน
 e แทนความคลาดเคลื่อนของการสุ่มที่ยอมรับไม่เกิน 0.05
 แทนค่า n = 395
 เพิ่มจำนวนตัวอย่างอีก 10%
 ดังนั้น n = $395 + 39.5$
 n = 435

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling techniques)

1. สุ่มตัวอย่างโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการสุ่ม
 ตัวอย่างแบบง่าย โดยเลือกได้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 4
 โรงเรียน จากทั้งหมด 37 โรงเรียน โดยการเขียนชื่อโรงเรียนทั้งหมดและหยิบจับฉลากขึ้นมา 4 ใบ ซึ่ง
 จะมีชื่อโรงเรียนระบุอยู่ในฉลากนั้นๆ

2. ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ
 (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามสัดส่วนประชากรของแต่ละโรงเรียน โดยใช้สูตร
 ต่อไปนี้⁽²²⁾

สัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง =
$$\frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ} \times \text{จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน}}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$$

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Measurement)

แบบสอบถามเชิงปริมาณสำหรับเด็ก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

- ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

- ความถี่ในการใช้ (กี่ชั่วโมงต่อสัปดาห์)
- ระยะเวลาในการใช้ (กี่โมงต่อวัน)
- ประเภทของเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ใช้ (ใช้อินเทอร์เน็ตผ่าน สมาร์ทโฟน โน้ตบุ๊ก คอมพิวเตอร์ และอื่นๆ)
- รูปแบบการใช้ (Social Network, Chat ค้นหาข้อมูล เล่นเกมออนไลน์ ดู TV หรือภาพยนตร์ และอื่นๆ)
- สถานที่ในการใช้ (บ้าน โรงเรียน และอื่นๆ)

แบบสอบถามเชิงปริมาณสำหรับผู้ดูแลหลัก

- ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ความสัมพันธ์กับเด็ก สถานภาพสมรส
- ปัจจัยด้านการศึกษา ได้แก่ ระดับการศึกษา
- ปัจจัยด้านจิตสังคม ได้แก่ ระยะเวลาที่ใช้กับเด็ก การกำหนดระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ปกครอง

CHULALONGKORN UNIVERSITY

การรวบรวมข้อมูล (Data Collected)

การศึกษานี้ ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีการดำเนินงาน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล เพื่อขอความร่วมมือในงานวิจัย จากภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยจะเป็นผู้เก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยขอความยินยอมจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร และการเก็บข้อมูลจะไม่ระบุตัวตนของผู้ร่วมวิจัย

กระบวนการขอความยินยอม

ให้อาสาสมัครรับทราบข้อมูลในการทำวิจัยให้ information sheet กับแบบสอบถามความเสี่ยงและประโยชน์จากการเข้าร่วมวิจัยนี้ ให้อาสาสมัครสามารถซักถามข้อสงสัยต่างๆ และใช้เวลาตัดสินใจโดยอิสระที่จะเข้าร่วมงานวิจัย และอาสาสมัครสามารถถอนจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้ และผู้วิจัยจะให้อาสาสมัครยกเว้นการลงนามในใบยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร รวมถึงอธิบายให้เข้าใจถึงการยินยอมการตอบแบบสอบถาม ว่าเป็นการยินยอมโดยให้ความร่วมมือ (consent by action) ถ้าตอบแบบสอบถามแสดงยินดีให้ข้อมูล (โดยไม่มีข้อมูลส่วนบุคคลระบุในเอกสารตอบ) หากไม่ยินดีเข้าร่วมโครงการไม่ต้องตอบกลับมา

การวิเคราะห์ข้อมูล (Data analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS version 22.0 ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยกำหนดให้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้ โดยการจัดทำค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติเชิงอนุมาน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือปัจจัยต่างๆ ที่ศึกษา โดยใช้ Independence t-test , One way ANOVA , Chi-square, Pearson's correlation Coefficiency และ Linear Regression analysis

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 435 คน

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์แบ่งนำเสนอเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐานและพิสัยควอไทล์ เพื่อบรรยายลักษณะของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร และของผู้ดูแลหลัก

- 1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร
- 1.2 ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) และ t-test

- 2.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุเด็กกับระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ต (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน)
- 2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของเด็กกับประเภทของเครื่องมืออุปกรณ์ที่เด็กใช้และรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก
- 2.3 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของเด็กกับประเภทอุปกรณ์เครื่องมือที่เด็กใช้ใช้อินเทอร์เน็ต

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลหลักและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency), t-test และ Chi-square.

- 3.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของผู้ดูแลหลักกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักและการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก
- 3.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันของผู้ดูแลหลักกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักและการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก
- 3.3 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน) กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก
- 3.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนประเภทของเครื่องมืออุปกรณ์ที่ผู้ดูแลหลักใช้เข้าอินเทอร์เน็ตกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งครอบครัวของผู้ดูแลหลัก

ส่วนที่ 4 : การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กกับพฤติกรรมการใช้เน็ตของผู้ดูแลหลัก ด้วยสถิติ t-test, Anova และ Chi-square.

- 4.1 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เด็กใช้เน็ตต่อสัปดาห์ กับการกำหนดการใช้เน็ตให้เด็ก, ระยะเวลาในการกำหนดการใช้เน็ต และระยะเวลาที่ใช้เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน)
- 4.2 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เด็กใช้เน็ตต่อวัน กับการกำหนดการใช้เน็ตให้เด็ก, ระยะเวลาในการกำหนดการใช้เน็ต และระยะเวลาที่ใช้เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน)
- 4.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ในการเล่นเน็ตของเด็ก กับสถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก

ส่วนที่ 5 :ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้เน็ตของเด็ก โดยสถิติ Linear regression analysis

- 5.1 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้เน็ตต่อสัปดาห์ของเด็ก
- 5.2 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้เน็ตต่อวันของเด็ก

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อบรรยายลักษณะของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร และของผู้ดูแลหลัก

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล และ พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละ ของข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
($N = 435$ คน)

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เพศ (เด็ก)		
ชาย	234	53.8
หญิง	201	46.2
อายุของเด็ก (ปี)	ค่าเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) = 8.20 (0.59) ค่าต่ำสุด = 7 ค่าสูงสุด = 10	
7	35	8.0
8	284	65.3
9	111	25.5
10	5	1.1

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 53.8) มีอายุตั้งแต่ 7 – 10 ปี โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 8.20 ปี

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน และร้อยละ ของพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร (N = 435 คน)

ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์)		
ค่ามัธยฐาน (พิสัยควอไทล์) = 12 (14)		
ค่าต่ำสุด = 1 ค่าสูงสุด = 90		
ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก (ชั่วโมงต่อวัน)		
ค่ามัธยฐาน (พิสัยควอไทล์) = 2 (2)		
ค่าต่ำสุด = 0.16 ค่าสูงสุด = 12		
ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
การที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ต ทุกวัน		
ไม่ใช้ทุกวัน (ใช้เป็นบางวัน)	89	20.5
ใช้ทุกวัน	346	79.5
ประเภทของเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ใช้ (เด็ก)		
จำนวนประเภทที่เด็กใช้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ชนิด	373	85.7
ตั้งแต่ 4 ชนิดขึ้นไป	62	14.3
ประเภทที่เด็กใช้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- โทรศัพท์มือถือ		
ไม่ใช้	86	19.8
ใช้	349	80.2
- ไอแพด/แท็บเล็ต		
ไม่ใช้	198	45.5
ใช้	237	54.5
- โน้ตบุ๊ก		
ไม่ใช้	275	63.2
ใช้	160	36.8
- คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ		
ไม่ใช้	260	59.8
ใช้	175	40.2

ตารางที่ 2 ต่อ		
ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
- Smart T.V		
ไม่ใช้	353	81.1
ใช้	82	18.9
รูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก		
จำนวนรูปแบบที่เด็กใช้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 รูปแบบ	331	76.1
ตั้งแต่ 4 รูปแบบขึ้นไป	104	23.9
- ใช้ตั้งสถานะ แชรรูปหรือวิดีโอ ในเฟซบุ๊ก หรือไลน์		
ไม่ใช้	307	70.6
ใช้	128	29.4
- ค่อยแชทกับเพื่อน		
ไม่ใช้	300	69.0
ใช้	135	31.0
- ค้นหาข้อมูล		
ไม่ใช้	226	52.0
ใช้	209	48.0
- เล่นเกมส์ออนไลน์		
ไม่ใช้	101	23.2
ใช้	334	76.8
- ดูทีวี การ์ตูน หรือภาพยนตร์		
ไม่ใช้	73	16.8
ใช้	362	83.2
สถานที่ที่ใช้ในการ (สถานที่ที่ใช่มากที่สุด)		
บ้าน	248	57.0
โรงเรียน	14	3.2
ที่ทำงานคุณพ่อคุณแม่	144	33.1
ร้านเกม	19	4.4

ตารางที่ 2 ต่อ		
ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
บ้านเพื่อน	4	0.9
ห้างสรรพสินค้า	3	0.7
ในรถ (ระหว่างเดินทาง)	3	0.7

จากตารางที่ 2 พบว่าระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กมีตั้งแต่ 1 ถึง 90 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ 10 นาที ถึง 12 ชั่วโมงต่อวัน โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 2 ชั่วโมงต่อวัน เด็กส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตทุกวัน (ร้อยละ 79.5) โดยจำนวนประเภทของเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้เข้าอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ใช้ 1 ถึง 3 ชนิด (ร้อยละ 85.7) และใช้โทรศัพท์มือถือหรือ smart phone (ร้อยละ 80.2) รองลงมาคือไอแพด/แท็บเล็ต (ร้อยละ 54.5) จำนวนรูปแบบที่ใช้ส่วนใหญ่ใช้ 1 ถึง 3 ชนิด (ร้อยละ 76.1) และใช้ดูทีวีการ์ตูน หรือภาพยนตร์ (ร้อยละ 83.2) รองลงมาคือใช้เล่นเกมออนไลน์ (ร้อยละ 76.8) โดยสถานที่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่คือที่บ้าน (ร้อยละ 57.0) รองลงมาคือใช้ที่ทำงานคุณพ่อคุณแม่ (ร้อยละ 33.1)

1.2 ข้อมูลส่วนบุคคล และ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน และร้อยละ ของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลหลัก (N = 435 คน)

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เพศ (ผู้ดูแลหลัก)		
ชาย	151	34.7
หญิง	284	65.3
อายุของผู้ดูแลหลัก (ปี) ค่าเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) = 40.77 (6.77) ค่าต่ำสุด = 25 ค่าสูงสุด = 71		
≤35	89	20.5
36-45	252	57.9
46-55	83	19.1
>55	11	2.5
ความสัมพันธ์กับเด็ก		
บิดา	145	33.3
มารดา	271	62.3
อื่นๆ	19	4.4
สถานภาพของบิดา-มารดา		
อยู่ด้วยกัน	387	89.0
แยกกันอยู่	22	5.0
หย่าร้าง	26	6.0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งครอบครัว (บาท) ค่ามัธยฐาน (พิสัยควอไทล์) = 60,000 (25,000) ค่าต่ำสุด = 5,001-10,000 ค่าสูงสุด = มากกว่า 90,000		
≤ 40,000	217	49.9
40,001-60,000	113	26.0
60,001-90,000	59	13.5
> 90,000	46	10.6

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	12	2.8
มัธยมศึกษา	55	12.6
อาชีวศึกษา	44	10.1
ปริญญาตรี	226	52.0
ปริญญาโท/สูงกว่า	98	22.5
อาชีพ		
ข้าราชการ/ลูกจ้างของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	202	46.4
เจ้าของกิจการ/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	88	20.2
พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	114	26.2
ว่างงาน	31	7.2
ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกับเด็ก	ค่าเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) = 8.30 (5.73) ค่าต่ำสุด = 0 ค่าสูงสุด = 24	
≤ 6	206	47.4
6 - 12	126	29.0
13 - 18	93	21.4
> 18	10	2.2
การกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก		
ไม่กำหนด	231	53.1
กำหนด	204	46.9
ระยะเวลาที่อนุญาตให้เด็กใช้อินเทอร์เน็ต	ค่ามัธยฐาน (พิสัยควอไทล์) = 2 (1)	
(จากจำนวนผู้ดูแลหลักที่กำหนดการใช้ให้กับเด็ก n = 204) ค่าต่ำสุด = 1 ค่าสูงสุด = 5		
1 ชั่วโมง/วัน	98	47.6
2 ชั่วโมง/วัน	69	33.5
≥ 3 ชั่วโมง/วัน	39	18.9

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ดูแลหลักส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 65.3) อายุตั้งแต่ 25 – 71 ปี โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 40.77 ปี ความสัมพันธ์กับเด็กส่วนใหญ่เป็นมารดา (ร้อยละ 62.3) สถานภาพของบิดามารดาของเด็กส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 89.0) ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของทั้งครอบครัวน้อยกว่า 40,000 บาท (ร้อยละ 49.9) ระดับการศึกษาส่วนใหญ่เรียนจบปริญญาตรี (ร้อยละ 52.0) โดยส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ (ร้อยละ 46.4) ระยะเวลาที่ผู้ดูแลหลักใช้กับเด็กส่วนใหญ่ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 6 ชั่วโมงต่อวัน (ร้อยละ 47.4) โดยส่วนใหญ่ไม่กำหนดระยะเวลาการใช้งาน อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก (ร้อยละ 53.1) ส่วนกลุ่มที่กำหนดระยะเวลาในการใช้งานให้กับเด็ก (จำนวน 204 คน) ส่วนใหญ่กำหนดให้ใช้งานมีค่ามัธยฐาน 2 ชั่วโมงต่อวัน โดยจำนวนชั่วโมงกำหนดต่ำสุดคือ 1 สูงสุดคือ 5 ชั่วโมงต่อวัน

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน และร้อยละ ของพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (N = 435 คน)

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์)		
ค่ามัธยฐาน (พิสัยควอไทล์) = 20 (21)		
ค่าต่ำสุด = 1 ค่าสูงสุด = 120		
ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อวัน)		
ค่ามัธยฐาน (พิสัยควอไทล์) = 3 (2)		
ค่าต่ำสุด = 0.33 ค่าสูงสุด = 24		
ประเภทของเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ใช้ของผู้ดูแลหลัก		
จำนวนประเภทที่ใช้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ประเภท	395	90.8
ตั้งแต่ 4 ประเภทขึ้นไป	40	9.2
ประเภทของเครื่องมือ/อุปกรณ์ของผู้ดูแลหลัก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- โทรศัพท์มือถือ		
ไม่ใช่	19	4.4
ใช่	415	95.6
- ไอแพด/แท็บเล็ต		
ไม่ใช่	298	68.5
ใช่	137	31.5
- โน้ตบุ๊ก		
ไม่ใช่	304	69.9
ใช่	131	30.1
- คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ		
ไม่ใช่	226	52.0
ใช่	209	48

ตารางที่ 4 ต่อ

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
จำนวนรูปแบบที่ใช้		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 รูปแบบ	270	62.1
ตั้งแต่ 4 รูปแบบขึ้นไป	165	37.9
- ใช้ตั้งสถานะ แชร์รูปหรือวิดีโอ ในเฟซบุ๊ก หรือไลน์		
ไม่ใช้	235	54.0
ใช้	200	46.0
- คอยแชทกับเพื่อน		
ไม่ใช้	161	37.0
ใช้	274	63.0
- ค้นหาข้อมูล		
ไม่ใช้	98	22.5
ใช้	337	77.5
- เล่นเกมส์ออนไลน์		
ไม่ใช้	248	57.0
ใช้	187	43.0
- ดูทีวี การ์ตูน หรือภาพยนตร์		
ไม่ใช้	280	64.4
ใช้	153	35.6
- ขายของออนไลน์		
ไม่ใช้	353	81.1
ใช้	82	18.9
- อ่านข่าว		
ไม่ใช้	378	86.9
ใช้	57	13.1
- ส่ง e-mail		
ไม่ใช้	397	91.3
ใช้	38	8.7

ตารางที่ 4 ต่อ		
ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
- ทำงาน		
ไม่ใช่	352	80.9
ใช่	83	19.1
สถานที่ใช้ในการเล่นอินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (สถานที่ที่ใช้มากที่สุด)		
บ้าน	256	58.9
ร้านเกม	4	0.9
ที่ทำงาน	158	36.3
ใช้นอกสถานที่ , ระหว่างเดินทาง	17	3.9

จากตารางที่ 4 พบว่าระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักมีตั้งแต่ 1 ถึง 120 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ 15 นาที ถึง 24 ชั่วโมงต่อวัน โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 3 ชั่วโมงต่อวัน ผู้ดูแลหลักส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้เข้าอินเทอร์เน็ตจำนวน 1 ถึง 3 ชนิด (ร้อยละ 90.8) และใช้โทรศัพท์มือถือหรือ smart phone (ร้อยละ 95.6) รองลงมาคือคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ (ร้อยละ 48.0) จำนวนรูปแบบที่ใช้ส่วนใหญ่ใช้ 1 ถึง 3 ชนิด (ร้อยละ 62.1) ส่วนใหญ่ใช้ค้นหาข้อมูล (ร้อยละ 77.5) รองลงมาคือใช้คุยแชทกับเพื่อน (ร้อยละ 63.0) โดยสถานที่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่คือที่บ้าน (ร้อยละ 58.9) รองลงมาคือใช้ที่ทำงาน (ร้อยละ 36.3)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) และ t-test

2.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุเด็กกับระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ต (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน)

ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุเด็กกับระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ต(ต่อสัปดาห์และต่อวัน) โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) (N = 435 คน)

ปัจจัยที่ศึกษา	อายุเด็ก	
	R	P - value
จำนวนระยะเวลาในการเล่นของเด็ก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์)	0.055	0.253
จำนวนระยะเวลาในการเล่นของเด็ก (ชั่วโมงต่อวัน)	0.116	0.016*

*Correlation is significant at 0.05 (2- tailed)

**Correlation is significant at 0.01 (2- tailed)

จากตารางที่ 5 เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุเด็กกับจำนวนระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ต(ต่อสัปดาห์และต่อวัน) โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) พบว่าอายุของเด็กมีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนระยะเวลาในการเล่นของเด็ก (ชั่วโมงต่อวัน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของเด็กกับประเภทของเครื่องมืออุปกรณ์ที่เด็กใช้และรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก

ตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์กับจำนวนประเภทของเครื่องมืออุปกรณ์ที่เด็กใช้และรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) (N = 435 คน)

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวนระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ต (ชั่วโมงต่อสัปดาห์)	
	R	P - value
จำนวนประเภทของเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่เด็กใช้	0.101	0.035*
จำนวนรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก	0.039	0.420

*Correlation is significant at 0.05 (2- tailed)

**Correlation is significant at 0.01 (2- tailed)

จากตารางที่ 6 เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์กับจำนวนประเภทของเครื่องมืออุปกรณ์ที่เด็กใช้และรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) พบว่าระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ต (ชั่วโมงต่อสัปดาห์) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนประเภทของเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่เด็กใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของเด็กกับจำนวนประเภทอุปกรณ์เครื่องมือที่เด็กใช้ใช้อินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก(ชั่วโมงต่อสัปดาห์)กับประเภทอุปกรณ์เครื่องมือที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ต โดยใช้สถิติ *t*-test (*N* = 435คน)

ตัวแปร	จำนวนระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต				<i>P</i> -value
	ของเด็ก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์)				
	<i>n</i>	\bar{X}	S.D.	<i>t</i>	
จำนวนประเภทของเครื่องมือ/ อุปกรณ์ที่ใช้ใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก แบ่งเป็น 2 ประเภท					
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ประเภท	373	15.02	12.42	-2.12	0.035*
ตั้งแต่ 4 ประเภทขึ้นไป	62	18.68	13.62		

P* < 0.05, *P* < 0.01

จากตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก(ชั่วโมงต่อสัปดาห์) กับประเภทอุปกรณ์เครื่องมือที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ต โดยใช้สถิติ *t*-test พบว่าค่าเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก(ชั่วโมงต่อสัปดาห์) กับประเภทอุปกรณ์เครื่องมือที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ 4 ประเภทขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ *P* < 0.05

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลหลักและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency), t-test และ Chi-square. และ Fisher's exact test

3.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของผู้ดูแลหลักกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักและการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของผู้ดูแลหลักกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักและการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) (N = 435 คน)

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์)	
	R	P - value
จำนวนรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก	0.152	0.002**
การกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก (กำหนด/ไม่กำหนด)	-0.219	<0.001**

*Correlation is significant at 0.05 (2- tailed)

**Correlation is significant at 0.01 (2- tailed)

จากตารางที่ 8 เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของผู้ดูแลหลักกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักและการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) พบว่า จำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของผู้ดูแลหลัก มีความสัมพันธ์กับจำนวนรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก และการที่ผู้ดูแลหลัก กำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันของผู้ดูแลหลักกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักและการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก

ตารางที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันของผู้ดูแลหลักกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักและการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) (N = 435 คน)

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อวัน)	
	R	P - value
จำนวนรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก	0.175	<0.001**
การกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก (กำหนด/ไม่กำหนด)	-0.185	<0.001**

*Correlation is significant at 0.05 (2- tailed)

**Correlation is significant at 0.01 (2- tailed)

จากตารางที่ 8 เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันของผู้ดูแลหลักกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักและการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) พบว่า จำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันของผู้ดูแลหลัก มีความสัมพันธ์กับจำนวนรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก และการที่ผู้ดูแลหลักกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน) กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์) กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก โดยใช้สถิติ *t*-test (*N* = 435คน)

ตัวแปร	จำนวนระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต				P-value
	ของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์)				
	n	\bar{X}	S.D.	t	
การที่ผู้ดูแลหลักกำหนดการใช้					
อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก					
ไม่กำหนด	231	26.94	21.44	4.77	<0.001**
กำหนด	204	18.53	15.08		

P* < 0.05, *P* < 0.01

จากตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์) กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก โดยใช้สถิติ *t*-test พบว่าค่าเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์) กับการที่ผู้ดูแลหลักไม่กำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ *P* < 0.01

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อวัน) กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก โดยใช้สถิติ t-test (N = 435คน)

ตัวแปร	จำนวนระยะเวลาการใช้				P-value
	อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อวัน)				
	n	\bar{X}	S.D.	t	
การที่ผู้ดูแลหลักกำหนดการใช้					
อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก					
ไม่กำหนด	231	4.08	3.31	3.94	<0.001**
กำหนด	204	2.90	2.94		

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$

จากตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อวัน) กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก โดยใช้สถิติ t-test พบว่าค่าเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาที่ใช้เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อวัน) กับการที่ผู้ดูแลหลักไม่กำหนดการใช้เน็ตให้กับเด็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $P < 0.01$

3.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนประเภทของเครื่องมืออุปกรณ์ที่ผู้ดูแลหลักใช้เข้าอินเทอร์เน็ตกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งครอบครัวของผู้ดูแลหลัก

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนประเภทของเครื่องมืออุปกรณ์ที่ผู้ดูแลหลักใช้เข้าอินเทอร์เน็ตกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งครอบครัวของผู้ดูแลหลัก โดยใช้สถิติ Chi-square.

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวนประเภทเครื่องมือที่ใช้เล่นอินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก				X ²	P-value
	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ประเภท		ตั้งแต่ 4 ประเภทขึ้นไป			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งครอบครัว (บาท)						
≤ 40,000	203	93.5	14	6.5	10.708	0.013*
40,001-60,000	103	91.2	10	8.8		
60,000-90,000	53	89.8	6	10.2		
> 90,000	36	78.3	10	21.7		

*P < 0.05 , **P < 0.01

จากตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนประเภทของเครื่องมืออุปกรณ์ที่ผู้ดูแลหลักใช้เข้าอินเทอร์เน็ตกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งครอบครัวของผู้ดูแลหลัก โดยใช้สถิติ Chi-square. พบว่า จำนวนประเภทของเครื่องมืออุปกรณ์ที่ผู้ดูแลหลักใช้เข้าอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ประเภท มีความสัมพันธ์กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งครอบครัวของผู้ดูแลหลักจำนวนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ P < 0.05

ส่วนที่ 4 : การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก ด้วยสถิติ *t*-test, Anova และ Chi-square. และ Fisher's exact test

4.1 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก, ระยะเวลาในการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน)

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก, ระยะเวลาในการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน) โดยใช้สถิติ *t*-test และ Anova (N = 435คน)

ตัวแปร	จำนวนระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต ของเด็ก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์)				P-value
	n	\bar{X}	S.D.	t/F	
การที่ผู้ดูแลหลักกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก					
ไม่กำหนด	231	26.94	21.44	4.77	<0.001**
กำหนด	204	18.53	15.08		
จำนวนระยะเวลาที่กำหนดให้เด็กใช้ (n = 204)					
1 ชั่วโมง	98	9.38	7.35	8.193	<0.001**
2 ชั่วโมง	69	14.19	12.46		
มากกว่าหรือเท่ากับ 3 ชั่วโมง	39	16.39	12.23		
จำนวนระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต ของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์)					
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ชั่วโมง	250	4.89	9.40	45.749	<0.001**
21-40 ชั่วโมง	120	16.92	11.49		
มากกว่า 40 ชั่วโมงขึ้นไป	65	27.03	17.49		

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต				P-value
	ของเด็ก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์)				
	n	\bar{X}	S.D.	t/F	
จำนวนระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต					
ของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อวัน)					
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ชั่วโมง	204	11.38	9.25	29.815	<0.001**
2 – 4 ชั่วโมง	126	14.94	10.28		
5 – 7 ชั่วโมง	66	23.09	13.38		
มากกว่าหรือเท่ากับ 8 ชั่วโมง	39	26.41	20.06		

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$

จากตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก, ระยะเวลาในการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน) โดยใช้สถิติ t-test และ Anova พบว่าค่าเฉลี่ยจำนวนระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก, ระยะเวลาในการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $P < 0.01$

4.2 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน กับการกำหนดการใช้ อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก, ระยะเวลาในการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้ อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน)

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน กับการ กำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก, ระยะเวลาในการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้ อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน) โดยใช้สถิติ t-test และ Anova (N = 435คน)

ตัวแปร	จำนวนระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต				P-value
	ของเด็ก (ชั่วโมงต่อวัน)				
	n	\bar{X}	S.D.	t/F	
การที่ผู้ดูแลหลักกำหนดการใช้ อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก					
ไม่กำหนด	231	3.02	2.08	5.437	<0.001**
กำหนด	204	2.09	1.47		
จำนวนระยะเวลาที่กำหนดให้เด็กใช้ (n = 204)					
1 ชั่วโมง	98	1.84	1.19	3.755	0.027*
2 ชั่วโมง	69	2.38	1.79		
มากกว่าหรือเท่ากับ 3 ชั่วโมง	39	2.44	1.63		
จำนวนระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต ของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์)					
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ชั่วโมง	250	2.00	1.35	48.373	<0.001**
21-40 ชั่วโมง	120	2.89	1.92		
มากกว่า 40 ชั่วโมงขึ้นไป	65	4.28	2.38		

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต				P-value
	ของเด็ก (ชั่วโมงต่อวัน)				
	n	\bar{X}	S.D.	t/F	
จำนวนระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต					
ของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อวัน)					
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ชั่วโมง	204	2.04	1.45	32.495	<0.001**
2 – 4 ชั่วโมง	126	2.36	1.35		
5 – 7 ชั่วโมง	66	2.59	1.87		
มากกว่าหรือเท่ากับ 8 ชั่วโมง	39	4.54	3.14		

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$

จากตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก, ระยะเวลาในการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน) โดยใช้สถิติ t-test และ Anova พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$

นอกจากนี้ยังพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันกับจำนวนระยะเวลา(ชั่วโมง)ที่กำหนดให้เด็กใช้ ($n = 204$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$

4.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ในการเล่นอินเทอร์เน็ตของเด็ก กับสถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก

ตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ในการเล่นอินเทอร์เน็ตของเด็ก กับสถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก ด้วยสถิติ Chi-square.

ปัจจัยที่ศึกษา	สถานที่ที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ต (มากที่สุด)				X ²	P-value
	บ้าน		อื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
สถานที่ที่ผู้ดูแลหลักใช้อินเทอร์เน็ต (มากที่สุด)						
บ้าน	169	66.0	87	34	20.580	<.001**
อื่นๆ	79	44.1	100	55.9		

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$

จากตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ในการเล่นอินเทอร์เน็ตของเด็ก กับสถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก ด้วยสถิติ Chi-square พบว่าสถานที่ในการเล่นอินเทอร์เน็ตของเด็ก มีความสัมพันธ์กับสถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < 0.01$

ส่วนที่ 5 :ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก โดยสถิติ Linear regression analysis

5.1 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของเด็ก

ตารางที่ 16 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของเด็ก โดยใช้สถิติ Linear regression analysis

ตัวแปร	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กต่อสัปดาห์					
	R ²	β	S.E. (b)	t	P-value	95%
การกำหนดการใช้ อินเทอร์เน็ต ให้กับเด็ก	0.77	-25.865	-0.239	-3.592	<0.001**	-40.061 – -11.669
จำนวนชั่วโมงที่ กำหนดให้เด็กใช้ อินเทอร์เน็ต	0.127	3.165	0.228	3.423	0.001**	1.342 – 4.988

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$

จากตารางที่ 16 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของเด็ก โดยใช้สถิติ Linear regression analysis พบว่า การกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก และจำนวนชั่วโมงที่อนุญาตให้เด็กใช้อินเทอร์เน็ต สามารถทำนายระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$

5.2 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันของเด็ก

ตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันของเด็ก โดยใช้สถิติ Linear regression analysis

ตัวแปร	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กต่อวัน					
	R ²	β	S.E. (b)	t	P-value	95%
การกำหนดการใช้ อินเทอร์เน็ต ให้กับเด็ก	0.064	-3.480	-0.225	-3.380	0.001**	-5.510 – -1.450
จำนวนชั่วโมงที่ กำหนดให้เด็กใช้ อินเทอร์เน็ต	0.099	0.020	0.201	3.009	0.003**	0.007 – 0.033
อายุของเด็ก	0.126	0.453	0.164	2.487	0.014*	0.094 – 0.812

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$

จากตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันของเด็ก โดยใช้สถิติ Linear regression analysis พบว่า การกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก และจำนวนชั่วโมงที่อนุญาตให้เด็กใช้อินเทอร์เน็ต สามารถทำนายระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$

นอกจากนี้ยังพบว่า อายุของเด็กสามารถทำนายระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (cross – sectional descriptive study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครในปีการศึกษา 2559 โดยผู้วิจัยเลือกการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Random Sampling) จำนวน 435 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบ่งออกเป็น

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก
2. แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็ก
3. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลหลัก
4. แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก

สถิติที่ใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ในการบรรยายลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล และพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตทั้งของเด็กและผู้ดูแลหลัก ใช้สถิติ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency) และ Chi – square เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งของเด็กและผู้ดูแลหลัก ,ใช้สถิติ t – test และ Anova เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งของเด็กและผู้ดูแลหลัก และใช้สถิติ Linear regression analysis เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของเด็ก

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 53.8) มีอายุตั้งแต่ 7 – 10 ปี โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 8.20 ปี

2. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก

จำนวนระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของเด็กมีตั้งแต่ 1 ถึง 90 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีจำนวนระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน ตั้งแต่ 10 นาที ถึง 12 ชั่วโมงต่อวัน โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 2 ชั่วโมงต่อวัน เด็กส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตทุกวัน (ร้อยละ 79.5) โดยจำนวนประเภทของเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้เข้าอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ใช้ 1 ถึง 3 ประเภท (ร้อยละ 85.7) และส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือหรือ smart phone (ร้อยละ 80.2) รองลงมาคือไอแพด/แท็บเล็ต (ร้อยละ 54.5) จำนวนรูปแบบที่ใช้ส่วนใหญ่ใช้ 1 ถึง 3 รูปแบบ (ร้อยละ 76.1) และใช้ดูทีวี การ์ตูน หรือภาพยนตร์ (ร้อยละ 83.2) รองลงมาคือเล่นเกมออนไลน์ (ร้อยละ 76.8) โดยสถานที่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่คือที่บ้าน (ร้อยละ 57.0) รองลงมาคือใช้ที่ทำงานคุณพ่อคุณแม่ (ร้อยละ 33.1)

3. ข้อมูลทั่วไปของผู้ดูแลหลัก

ผู้ดูแลหลักส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 65.3) อายุตั้งแต่ 25 – 71 ปี โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 40.77 ปี ความสัมพันธ์กับเด็กส่วนใหญ่เป็นมารดา (ร้อยละ 62.3) สถานภาพของบิดามารดาของเด็กส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 89.0) ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของทั้งครอบครัวน้อยกว่า 40,000 บาท (ร้อยละ 49.9) ระดับการศึกษาส่วนใหญ่เรียนจบปริญญาตรี (ร้อยละ 52.0) โดยส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ (ร้อยละ 46.4) ระยะเวลาที่ผู้ดูแลหลักใช้กับเด็กส่วนใหญ่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 6 ชั่วโมงต่อวัน (ร้อยละ 47.4) โดยส่วนใหญ่ไม่กำหนดระยะเวลาการใช้งานอินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก (ร้อยละ 53.1) ส่วนกลุ่มที่กำหนดระยะเวลาในการใช้งานให้กับเด็ก (จำนวน 204 คน) ส่วนใหญ่กำหนดให้ใช้งานมีค่ามัธยฐาน 2 ชั่วโมงต่อวัน โดยจำนวนชั่วโมงกำหนดต่ำสุดคือ 1 สูงสุดคือ 5 ชั่วโมงต่อวัน

4. พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก

จำนวนระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักต่อสัปดาห์ มีตั้งแต่ 1 ถึง 120 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีจำนวนระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน ตั้งแต่ 15 นาที ถึง 24 ชั่วโมงต่อวัน โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 3 ชั่วโมงต่อวัน ผู้ดูแลหลักส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้เข้าอินเทอร์เน็ตจำนวน 1 ถึง 3 ชนิด (ร้อยละ 90.8) และใช้โทรศัพท์มือถือหรือ smart phone (ร้อยละ 95.6) รองลงมาคือคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ (ร้อยละ 48.0) จำนวนรูปแบบที่ใช้ส่วนใหญ่ใช้ 1 ถึง 3 ชนิด (ร้อยละ 62.1) ส่วนใหญ่ใช้ค้นหาข้อมูล (ร้อยละ 77.5) รองลงมาคือใช้คุยแชทกับเพื่อน (ร้อยละ 63.0) โดยสถานที่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่คือที่บ้าน (ร้อยละ 58.9) รองลงมาคือใช้ที่ทำงาน (ร้อยละ 36.3)

5. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์

5.1 ปัจจัยต่างๆของเด็กที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กเอง

5.1.1. อายุของเด็กมีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนระยะเวลาในการเล่นของเด็ก (ชั่วโมงต่อวัน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency)

5.1.2 ระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ต (ชั่วโมงต่อสัปดาห์) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนประเภทของเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่เด็กใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency)

5.1.3 ค่าเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์) กับประเภทอุปกรณ์เครื่องมือที่เด็กใช้เข้าอินเทอร์เน็ตตั้งแต่ 4 ประเภทขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $P < 0.05$ ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t -test

5.2 ปัจจัยต่างๆของผู้ดูแลหลักที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักเอง

5.2.1 จำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของผู้ดูแลหลัก มีความสัมพันธ์กับจำนวนรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก และการที่ผู้ดูแลหลักกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency)

5.2.2 จำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันของผู้ดูแลหลัก มีความสัมพันธ์กับจำนวนรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก และการที่ผู้ดูแลหลักกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation Coefficiency)

5.2.3 ค่าเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อสัปดาห์) กับการที่ผู้ดูแลหลักไม่กำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $P < 0.01$ ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t -test

5.2.4 ค่าเฉลี่ยของจำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ชั่วโมงต่อวัน) กับการที่ผู้ดูแลหลักไม่กำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $P < 0.01$ ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t -test

5.2.5 จำนวนประเภทของเครื่องมืออุปกรณ์ที่ผู้ดูแลหลักใช้เข้าอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ประเภท มีความสัมพันธ์กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งครอบครัวของผู้ดูแลหลักจำนวนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้สถิติ Chi-square.

5.3 ปัจจัยต่างๆของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก

5.3.1 ค่าเฉลี่ยจำนวนระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก, ระยะเวลาในการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $P < 0.01$ วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t -test และ Anova

5.3.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน กับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลัก (ทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$

นอกจากนี้ยังพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน กับ จำนวนระยะเวลา(ชั่วโมง)ที่กำหนดให้เด็กใช้ ($n = 204$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$

ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t -test และ Anova

5.3.3 สถานที่ในการเล่นอินเทอร์เน็ตของเด็ก มีความสัมพันธ์กับสถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < 0.01$ วิเคราะห์ด้วยสถิติ Chi-square

6. ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก โดยสถิติ Linear regression analysis

6.1 การกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก และจำนวนชั่วโมงที่อนุญาตให้เด็กใช้อินเทอร์เน็ต สามารถทำนายระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$

6.2 การกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก และจำนวนชั่วโมงที่อนุญาตให้เด็กใช้อินเทอร์เน็ต สามารถทำนายระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$

นอกจากนี้ยังพบว่า อายุของเด็กสามารถทำนายระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$

การอภิปรายผล

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบันเป็นอย่างไร

งานวิจัยนี้พบว่า จำนวนระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของเด็กอยู่ที่ 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และจำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันของเด็กคือ 2 ชั่วโมงต่อวัน การวิจัยยังพบว่า เด็กส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตทุกวัน โดยเด็กจะใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือประมาณ 1-3 ชนิดในการใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือ ซึ่งปัจจุบันเป็นรูปแบบ Smartphone ทำให้เด็กๆเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตได้ง่าย รองลงมาคือ ใช้ไอแพด/แท็บเล็ต และมีจำนวนรูปแบบในการใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ 1-3 รูปแบบ ส่วนใหญ่ใช้ ดูทีวี/การ์ตูน เล่นเกมออนไลน์ และใช้ค้นหาข้อมูล และสถานที่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กส่วนใหญ่คือใช้ที่บ้าน

แตกต่างกับงานวิจัยของบุหงา ชัยสุวรรณ และ พรพรรณ ประจักษ์เนตร⁽¹⁸⁾ ศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของวัยรุ่น อายุระหว่าง 10-19 ปี จากการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเปิดรับสื่อใหม่ประเภทไลน์และเฟซบุ๊กผ่านสมาร์ตโฟน (Smartphone) มากที่สุด โดยเมื่อพิจารณาถึงการมีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต พบว่านักเรียนใช้สมาร์ตโฟน และเฟซบุ๊กติดต่อกันโดยเฉลี่ยเกือบชั่วโมงครึ่ง

นอกจากนี้ไม่สัมพันธ์กับงานวิจัย Strasburger V.C. และคณะ⁽²³⁾ ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กอายุ 8-18 ปีชาวอเมริกันที่พบว่า เด็กใช้เวลาส่วนใหญ่ในการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 7 ชั่วโมงต่อวัน แต่สัมพันธ์กับการที่เด็กใช้เวลากับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด

เด็กๆมีแนวโน้มในการใช้อินเทอร์เน็ตที่เพิ่มมากขึ้น

จากงานวิจัยนี้ที่เก็บกลุ่มตัวอย่างของเด็กวัยเรียนอายุ 7-10 ปี สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือ อายุของผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตนั้นน้อยลงมากจากงานวิจัยอื่นๆ แต่กลับมีจำนวนการใช้อินเทอร์เน็ตที่มากขึ้น และจากผลการวิจัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุเด็กกับจำนวนระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตพบว่า ยิ่งเด็กอายุมากขึ้นก็มีจำนวนในการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นไปอีก และยิ่งจำนวนระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้นก็มีการใช้อุปกรณ์การใช้อินเทอร์เน็ตที่มากขึ้นไปด้วย สอดคล้องกับการสำรวจการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามการมี การใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในกรุงเทพมหานคร ของ

สำนักงานสถิติแห่งชาติปี พ.ศ. 2550-2559⁽¹⁰⁾ พบว่าประชากรอายุ 6-10 ปี มีสัดส่วนการใช้ อินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ และโทรศัพท์มือถือเพิ่มมากขึ้นเกือบทุกปี และคาดว่า การใช้อินเทอร์เน็ต น่าจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นต่อไปเรื่อยๆ สะท้อนให้เห็นว่าเด็กๆ ในปัจจุบันนี้ได้ใช้เวลาของตนเองเข้าไป ในโลกอินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมาก

ผลกระทบการใช้อินเทอร์เน็ตต่อพัฒนาการของเด็กวัยเรียน

ทั้งๆ ที่น่าจะเป็นวัยที่ได้สำรวจสิ่งรอบตัว มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างให้มากที่สุด สิ่งแวดล้อมที่ดีจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทุกๆ ด้าน ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา แต่การที่เด็กมีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตที่มาก อาจทำให้ขาดการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบข้าง ขาดประสบการณ์ใหม่ๆ อันเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเสริมพัฒนาการทางปัญญาของเด็กวัยนี้ เด็กๆ ควรได้เคลื่อนไหว เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย เนื่องจากสิ่งต่างๆ จะช่วยให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลองค้นคว้า การที่เด็กนั่งเฉยๆ กับจอโทรศัพท์หรือแท็บเล็ตหรือคอมพิวเตอร์ อาจจะมีผลต่อบุคลิกภาพของเด็กต่อไปในอนาคต เนื่องจากอินเทอร์เน็ตสามารถทำให้เด็กเล่นหรืออยู่คนเดียวได้ ทำให้ไม่จำเป็นต้องเข้าร่วมกลุ่มกับผู้อื่น เมื่อเด็กขาดทักษะการเข้ากลุ่มซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในเด็กวัยนี้ โดยพัฒนาการด้านสังคมของเด็กวัยนี้มีศูนย์กลางอยู่ที่กลุ่มเพื่อน เด็กอาจจะปรับตัวได้ไม่ดีในสถานการณ์ใหม่ๆ หรืออาจจะทำให้รวมกลุ่มเข้าสังคมกับคนอื่นได้ไม่ดี ซึ่งสิ่งนี้มีอิทธิพลถึงพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กตามมา หากการที่เด็กไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม หรือไม่เป็นที่ยอมรับในกลุ่ม ปรับตัวได้ไม่ดี เด็กอาจเลือกแสดงอารมณ์ได้ไม่เหมาะสมในแบบที่สังคมและกลุ่มเพื่อนยอมรับ เมื่อเด็กไม่ได้รับการตอบสนองด้านความต้องการทางสังคมพื้นฐาน ในการรวมกลุ่ม และความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ไม่ได้รับการยอมรับ อาจทำให้เด็กขาดความมั่นคงทางจิตใจได้

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักเป็นอย่างไร

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักอยู่ที่ 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันใช้ 3 ชั่วโมงต่อวัน โดยประเภทของเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ใช้เข้าอินเทอร์เน็ตของเด็กและผู้ดูแลหลักเหมือนกันคือ ส่วนใหญ่ได้แก่ โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ ไอแพด/แท็บเล็ต การที่ผู้ดูแลหลักใช้อุปกรณ์เข้าอินเทอร์เน็ตประเภทไหน เด็กก็ใช้อุปกรณ์ตามประเภทที่ผู้ดูแลหลักมีนั่นเอง ซึ่งรูปแบบในการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก พบว่ามีการใช้เพื่อเล่นเกมออนไลน์ และใช้ดูทีวี/การ์ตูน โดยผู้ดูแลหลักจะมีรูปแบบการใช้เพื่อ ค้นหาข้อมูล คุยแชทกับเพื่อน และใช้ตั้งสถานะ

แซร์รูปหรือวิดีโอ ในเฟซบุ๊ก หรือไลน์ และสถานที่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและผู้ดูแลหลักเป็นไปในทิศทางเดียวกันนั้นคือการใช้ที่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมาน ลอยฟ้า⁽²⁴⁾ ที่ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ปัญหาและความต้องการใช้อินเทอร์เน็ต และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการไม่ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ใหญ่ในชนบทพบว่า ส่วนใหญ่มีการใช้อินเทอร์เน็ตทุกวัน ในแต่ละครั้งจะใช้ประมาณ 1 ชั่วโมง อุปกรณ์ที่ใช้ในการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ โน้ตบุ๊ก และคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ คิดเป็นร้อยละ 59.4 และ 44.4 ตามลำดับ มีการใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่น้อยกว่า 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ไปจนถึงมากกว่า 30 ชั่วโมง แต่ส่วนใหญ่ใช้น้อยกว่า 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 42.5 กิจกรรมที่ใช้บ่อยๆในการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ เฟซบุ๊ก การค้นหาและติดตามข่าวสาร ค้นหาข้อมูลต่างๆ และดูวิดีโอ และที่สำคัญส่วนใหญ่จะใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านของตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 54.9 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเพชรรุ่ง เอี่ยมสกุลนิล⁽²⁵⁾ ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตพบว่าสถานที่ที่มักใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน และธัญญธร สารสิทธิ์⁽²⁶⁾ ที่ศึกษาพฤติกรรมการใช้งานและการคัดเลือกข่าวจากเครือข่ายสังคมออนไลน์ของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ พบว่า อุปกรณ์ที่ใช้ในการใช้บริการสื่อออนไลน์คือโทรศัพท์มือถือ รองลงมาเป็นคอมพิวเตอร์ PC และส่วนใหญ่ใช้งานในที่ทำงาน

พ่อแม่เองก็ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานาน เลยไม่กำหนดการใช้งานอินเทอร์เน็ตให้กับลูก

จากงานวิจัยพบว่าจำนวนระยะเวลาที่ผู้ดูแลหลักใช้อินเทอร์เน็ตสัมพันธ์ทางลบกับการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็กอย่างมีนัยสำคัญ หมายความว่า การที่ตัวผู้ดูแลหลักเองก็เล่นอินเทอร์เน็ตเป็นเวลานาน อาจทำให้ไม่เห็นความสำคัญของการกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็กนั่นเอง และยังพบอีกว่าเมื่อเวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตมากขึ้นเรื่อยๆ ก็ทำให้มีจำนวนรูปแบบการใช้ที่เพิ่มขึ้นไปด้วย การเพละเลื้อยไปกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตในหลายๆรูปแบบ ต่อไปอาจทำให้เวลาคุณภาพที่ผู้ดูแลหลักจะใช้ร่วมกับเด็กมีน้อยลงได้ นอกจากนี้งานวิจัยยังพบว่าการที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งครอบครัวยิ่งมาก ทำให้มีอุปกรณ์การใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ติดตาม ซึ่งอาจทำให้ครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง-ฐานะดี ทำให้เด็กมีโอกาสในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่ง่ายมากขึ้น เพราะอุปกรณ์ที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ตมีมากมายในบ้านนั่นเอง สอดคล้องกับงานวิจัย Zero to eight: Children's media Use in America⁽²⁷⁾ ที่พบว่าการใช้อินเทอร์เน็ตทำให้พ่อแม่ลูกใช้เวลาร่วมกันน้อยลงถึงร้อยละ 28 และมีความกังวลว่าการที่อินเทอร์เน็ตถูกใช้แทนที่เลี้ยงเด็ก ทำให้การปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัวลดลง และมีพ่อแม่ร้อยละ 13 ยอมรับว่าใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อให้เด็กไม่ว่างมายุ่งวุ่นวาย ในขณะที่พ่อแม่ทำงานบ้านอยู่บ่อยๆ และมีพ่อแม่ร้อยละ 42 ยอมรับว่าทำแบบนี้เป็นบางครั้ง นอกจากนี้โทรศัพท์มือถือสมาร์ตโฟนหรือแท็บเล็ตของพ่อแม่ก็ยังถูกใช้เพื่อให้เด็กอยู่นิ่งๆในขณะที่พ่อแม่

แม่ไปพบปะสังสรรค์ และพ่อแม่เองจะใช้สมาร์ทโฟนเพื่อเล่นอินเทอร์เน็ตในขณะที่รอลูกที่สวนสาธารณะหรือสนามเด็กเล่น

ผู้ดูแลหลักเล่นอินเทอร์เน็ตเยอะ เด็กก็เล่นเยอะตาม

จากการที่กลุ่มเพื่อนและสิ่งแวดล้อมต่างๆมีผลต่อพัฒนาการของเด็กวัยนี้อย่างที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลหลักควรสนับสนุนให้เด็กได้เข้ากลุ่มที่เหมาะสม เพราะเด็กอาจไม่มีพัฒนาการที่สมวัย หากเด็กเอาแต่เล่นอินเทอร์เน็ต อาจทำให้สูญเสียประสบการณ์หลายๆอย่างที่ควรจะมีตามวัยไปอย่างน่าเสียดาย ซึ่งสิ่งที่มีอิทธิพลต่อเด็กวัยนี้ส่วนใหญ่คือผู้ดูแลหลัก จากผลการวิจัยการที่ผู้ดูแลหลักใช้อินเทอร์เน็ตเป็นระยะเวลาที่มาก สัมพันธ์กับระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตมากตามไปด้วย(ทั้งจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์และต่อวัน) ดังนั้นการที่จะลดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก ควรลดการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักด้วย พ่อแม่ควรมีบทบาทการรักษาสมดุลของการใช้อินเทอร์เน็ตให้พอดีกับการเรียนรู้ของเด็กทั้งการเรียนรู้สังคม สิ่งแวดล้อมรอบตัว และช่วยเหลือการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีต่างๆของลูก ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lee S.J. และคณะ⁽²⁸⁾ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อกับความสัมพันธ์ในครอบครัว พบว่า พ่อแม่ที่แนะนำเด็กในการใช้สื่อจะมีผลต่อระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก นอกจากนี้ยังพบว่าสอดคล้องกับการศึกษาความผิดปกติของการเล่นเกมอินเทอร์เน็ตของ กษมา เทพรัักษ์และคณะ⁽¹⁹⁾ ที่แสดงให้เห็นว่า พ่อแม่ที่ติดอินเทอร์เน็ตก็จะเป็นแบบอย่างสำหรับการเล่นที่มากเกินไปสำหรับเด็กแทน หรือการที่พ่อแม่มองเฉพาะด้านบวกของอินเทอร์เน็ตด้านเดียว ครอบครัวที่เลี้ยงแบบขาดการฝึกวินัยไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมเด็กได้ จะเป็นสาเหตุให้เด็กติดสื่อ ดังนั้นการไม่กำหนดให้เด็กใช้อินเทอร์เน็ต ไม่ควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก ก็ส่งผลต่อพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ตของเด็กนั่นเอง

พ่อแม่เล่นอินเทอร์เน็ตที่ไหน ลูกก็เล่นที่นั่น

จากงานวิจัยพบว่า สถานที่ที่ผู้ดูแลหลักใช้เล่นอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่เด็กใช้เล่นอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Valcke, M. และคณะ⁽²⁹⁾ ที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการใช้งานอินเทอร์เน็ตของพ่อแม่ที่ส่งผลต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ตของเด็กประถมศึกษา พบว่ารูปแบบและสถานที่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตของพ่อแม่ ส่งผลต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ตของเด็กสัมพันธ์กับสถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชราภรณ์ หงส์สิบสอง⁽³⁰⁾ ศึกษาพฤติกรรมการณ์ค้นคว้าข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้เห็นข้อมูลว่ามี

ความถี่ในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต 1-2 ครั้งต่อวันและใช้วันละ 1-2 ชั่วโมง ช่วงเวลาที่นิยมใช้คือช่วงเย็น โดยใช้ที่บ้าน และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการศึกษาของชลธิชา จั๋นนาม⁽³¹⁾ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ที่บ้าน ระยะเวลาแต่ละครั้ง 1-2 ชั่วโมง ความถี่ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยใช้ในการศึกษาหาความรู้ และใช้พูดคุยกับเพื่อน นอกจากนี้เรื่องสถานที่ที่ใช้ยังพบในผลการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของรวิพรรณ พูลลาภ และสาวตรี ทยานศิลป์⁽³²⁾ ที่ศึกษาเรื่องสติปัญญากับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของวัยรุ่นนิตติเกม พบว่าสถานที่เล่นเกม คือทั้งที่บ้านและร้านเกม ทั้งที่ทุกคนมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัว โดยเงินค่าใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเล่นเกมนั้นได้มาจากผู้ปกครอง ส่วนค่าใช้จ่ายในการเล่นเกมนั้นได้แก่ ค่าอินเทอร์เน็ต ค่าบัตรเกม

การกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้เด็กคือปัจจัยที่มีผลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก

จากงานวิจัยพบว่า การกำหนดการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็กสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนระยะเวลาที่เด็กใช้อินเทอร์เน็ตทั้งต่อสัปดาห์และต่อวัน หากกำหนดให้เด็กใช้น้อยเด็กก็เล่นอินเทอร์เน็ตน้อย หากกำหนดชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตที่เยอะ เด็กก็เล่นเยอะตาม โดยพบว่ามีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญวิทย์ พรนภดล และคณะ⁽¹²⁾ เรื่องการศึกษาหาปัจจัยป้องกันการติดเกมในเด็กและวัยรุ่น จากงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าปัจจัยการเลี้ยงดูของครอบครัวมีอิทธิพลอย่างมากกับพฤติกรรมการติดเกมของเด็ก การลดโอกาสเข้าถึงเกมของเด็ก การควบคุมระยะเวลาที่ใช้ในการเล่น เกม การฝึกให้เด็กรับผิดชอบงานบ้าน และฝึกให้เด็กมีวินัย รู้จักควบคุมตนเอง รวมถึงการให้เวลาคุณภาพกับเด็กด้วยการใช้เวลาร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ ในครอบครัว ส่งเสริมให้เด็กทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญในการป้องกันการติดเกมอินเทอร์เน็ต ขณะที่ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและเพื่อนเป็นเสมือนปัจจัยเสริมที่สามารถเป็นได้ทั้งปัจจัยป้องกันและปัจจัยที่ชักนำไปสู่การติดเกมอินเทอร์เน็ต

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ดูแลหลักและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กมีความสอดคล้องกัน หากผู้ดูแลหลักขาดการดูแลเอาใจใส่เด็ก ไม่วางระเบียบข้อตกลงในการใช้อินเทอร์เน็ต หรือไม่มีพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตให้แก่เด็กแล้วนั้น อาจทำให้เด็กต้องอยู่กับเทคโนโลยีต่างๆจนเกิดปัญหาได้ การดูแลเด็ก มีเวลาทำกิจกรรมร่วมกัน หรือการมีเวลาคุณภาพให้กับเด็ก มีการวางกฎกติกาการใช้สื่อ และมีการเรียนรู้และใช้ประโยชน์กับสื่ออินเทอร์เน็ตร่วมกับเด็กอย่างเหมาะสม ก็จะเป็นการลดช่องว่างของปัญหาและผลกระทบต่างๆได้

ข้อจำกัดในการทำวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ศึกษาในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรุงเทพมหานครเท่านั้น ดังนั้น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงไม่สามารถนำไปอ้างอิงกับประชากรที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดอื่นได้ ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัยครั้งนี้

การป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กจะได้ผลดีจะต้องมีกระบวนการปรับพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตของผู้ปกครองก่อน พ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และจัดกิจกรรมทดแทนให้เด็กอย่างเหมาะสม ให้เด็กได้วิ่งเล่น ออกกำลังกาย สืบสวนสิ่งรอบตัวและ สิ่งแวดล้อมตามวัย มีพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาที่ดี ได้ทำกิจกรรมเข้าร่วม กลุ่ม ให้เด็กมีทักษะในการใช้ชีวิตในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น อันเป็นทักษะพื้นฐานที่ทำให้เด็กมีพัฒนาการ ที่ดีต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ผู้ปกครองควรให้ความสนใจและใส่ใจเด็กเพื่อป้องกันการเสพติด อินเทอร์เน็ต ที่สามารถส่งผลกระทบต่อพัฒนาการขั้นต่อไปของเด็กได้

ข้อเสนอแนะบทบาทของผู้ปกครองกับเทคโนโลยี

ผู้ปกครองเป็นบุคคลสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ผู้ปกครองต้องตระหนักว่าการอบรมเลี้ยงดูเด็กต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจเรื่องพัฒนาการของเด็ก การใช้เทคโนโลยีเพื่อการเสริมสร้างการเรียนรู้นั้น ผู้ปกครองต้องอยู่ใกล้ ๆ คอยให้คำแนะนำ ชี้แนะทั้งข้อดีข้อเสียให้เด็กทราบ เพราะหากเด็กสงสัยหรือมีปัญหาจะทำให้ผู้ปกครองสามารถแก้ไขได้ทันและควรปลูกฝังให้เด็กได้ใช้สติปัญญาในการตัดสินใจด้วยตนเอง พยายามสร้างจิตสำนึกให้เด็กคิดเสมอว่าตัวเองเป็นผู้ใช้เทคโนโลยีเป็นผู้ควบคุมเทคโนโลยีไม่ใช่ทาสเทคโนโลยี ผู้ปกครองควรเป็นผู้เลือกสรรอุปกรณ์การใช้อินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก เลือกโปรแกรมการใช้งานที่พัฒนาทักษะ และกำหนดเวลาในการใช้ ที่สำคัญคือผู้ปกครองจะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ไม่ใช่เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตนาน ไม่ยึดติดกับอุปกรณ์ตลอดเวลา

โดยการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกวิธีจะส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพของเด็กได้อย่างมาก บทบาทของผู้ปกครองในการแนะนำการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตมีดังนี้⁽³³⁾

1. ผู้ปกครองควรมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีทุกประเภท โดยต้องศึกษาวิธีการใช้รวมทั้งข้อดีและข้อเสียของเทคโนโลยี เพราะขณะที่เล่นอุปกรณ์เทคโนโลยี ได้แก่ คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต สมาร์ทโฟนหรือแม้กระทั่งการดูโทรทัศน์ ควรจัดเป็นกิจกรรมที่ทำร่วมกันกับลูกจะได้เป็นที่ปรึกษาให้กับลูกได้ในกรณีที่พ่อแม่ ผู้ปกครองไม่มีความรู้ทางเทคโนโลยีก็สามารถศึกษาและเล่นร่วมกันกับลูกได้ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวได้เป็นอย่างดี
2. ถ้าเป็นเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ควรจัดวางเครื่องไว้ในส่วนที่ทุกคนเห็นได้ง่าย สะดวกในการใช้ร่วมกัน สามารถเป็นจุดรวมของสมาชิกในครอบครัวและที่สำคัญขณะที่เด็กเล่นคอมพิวเตอร์จะอยู่ในสายตาผู้ปกครองตลอดเวลา
3. จัดให้เด็กได้เล่นคอมพิวเตอร์เมื่อเขามีความสนใจ ถ้าเด็กไม่สนใจก็ไม่ควรเร่งให้เด็กเล่นรอให้โตอีก ระยะจึงค่อยชักชวนใหม่เพราะการบังคับหรือบงการให้เด็กเล่น อาจทำลายความสนใจที่อาจเกิดขึ้นได้เมื่อถึงเวลาที่เด็กพร้อมที่จะเล่น
4. ติดตั้งซอฟต์แวร์ป้องกันเว็บไซต์ที่ไม่พึงประสงค์ เพื่อหาทางแก้ปัญหาไว้ตั้งแต่ต้น
5. เรียนรู้การใช้เทคโนโลยีไปพร้อมกับลูก จัดเป็นกิจกรรมในครอบครัวได้เป็นอย่างดีเกิดการปฏิสัมพันธ์ เกิดความใกล้ชิดเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยกันคิดและแก้ปัญหาทำให้เด็กเกิดความรู้สึกรอบอุ้มและ

ในขณะที่เล่นคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต สมาร์ทโฟนกับลูก พ่อแม่สามารถสอดแทรกวินัยต่าง ๆ รวมทั้ง มารยาททางสังคมให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี

6. กำหนดเวลาในการใช้เทคโนโลยี พ่อแม่และผู้ปกครองต้องมีความรู้ในเรื่องอันตรายของ คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ตและสมาร์ทโฟน ไม่ควรให้เด็กอยู่กับอุปกรณ์เทคโนโลยีนานหรือติดต่อกันหลาย ชั่วโมง ควรกำหนดและทำตารางเวลาให้เด็กได้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เน้นให้เด็กเห็นความสำคัญ ของกิจกรรมด้านอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อตัวเด็กไม่เฉพาะเทคโนโลยีเท่านั้น

7. จัดโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เหมาะสมให้กับวัยและความสามารถของเด็ก คำแนะนำต่าง ๆ ใน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ควรมีส่วนประกอบ ต้องง่าย สั้น กระชับ เด็กสามารถควบคุมโปรแกรมได้ รวมทั้งมีโอกาสลองผิดลองถูก ที่สำคัญควรเป็นโปรแกรมที่ส่งเสริมทักษะด้านต่าง ๆ ให้กับเด็ก ผู้ปกครองไม่ควรเลือกเกมที่มีแต่การแข่งขันเพราะจะทำให้เด็กหวังแต่เอาชนะอย่างเดียว ซึ่งจะส่งผล ให้เด็กเกิดความเครียด และมีพฤติกรรมก้าวร้าวได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเพิ่มปัจจัยในด้านของผู้ดูแลหลักกับเด็กให้ละเอียดมากขึ้นเพื่อที่จะสามารถทำนาย ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ตของเด็กได้
2. นำผลการศึกษาไปดูถึงพฤติกรรมของเด็กในการใช้สื่อที่อาจนำไปสู่การใช้สื่อในด้านที่ไม่ เหมาะสม
3. ควรมีการสอบถามสุขภาพ การเสพติดอินเทอร์เน็ตร่วมด้วย อันเป็นผลกระทบจากการใช้ อินเทอร์เน็ตของเด็ก

รายการอ้างอิง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ID.....

วันที่.....

แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป (สำหรับผู้ปกครองเด็ก)**คำชี้แจง** โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่าง

1. เพศ

 ชาย หญิง

2. อายุ ปี

3. ความสัมพันธ์กับเด็ก

 บิดา มารดา อื่นๆ โปรดระบุ

4. สถานภาพของบิดามารดาของเด็ก

 อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หย่าร้าง ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต อื่นๆ โปรดระบุ

5. อาชีพ/งานประจำของผู้ปกครองเด็ก

- ข้าราชการ/ลูกจ้างรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/องค์กรอิสระ
- เจ้าของกิจการ/ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- พนักงาน/ลูกจ้าง บริษัทเอกชน
- นักเรียน/นักศึกษา
- พ่อบ้าน/แม่บ้าน
- ว่างาน
- อื่นๆ โปรดระบุ

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

- ไม่เกิน 5,000 บาท
- 5,001-10,000 บาท
- 10,001-20,000 บาท
- 20,001-30,000 บาท
- 30,001-40,000 บาท
- 40,001-50,000 บาท
- 50,001-60,000 บาท
- 60,001-70,000 บาท
- 70,001-80,000 บาท
- 80,001-90,000 บาท
- มากกว่า 90,000 บาท

7. ระดับการศึกษาของผู้ปกครองหลัก

- ต่ำกว่าประถมศึกษา
- ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษาตอนต้น
- มัธยมศึกษาตอนปลาย
- อาชีวศึกษา (ปวช./ปวส.)
- ปริญญาตรี
- ปริญญาโท/สูงกว่าปริญญาโท
- อื่นๆ โปรดระบุ

8. ระยะเวลาที่ใช้ร่วมกันกับเด็ก..... ชม./วัน

9. กำหนดการใช้งานอินเทอร์เน็ตให้กับเด็ก

- ไม่ได้กำหนด
- กำหนด ระบุ..... ชม./วัน

แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ปกครอง

1. ปกติท่านเล่นอินเทอร์เน็ต เป็นจำนวน..... ชั่วโมงต่อสัปดาห์
2. ปกติท่านใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตครั้งหนึ่ง เป็นจำนวน..... ชั่วโมงต่อวัน
3. ประเภทของเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ท่านใช้ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - โทรศัพท์มือถือ (Smartphone)
 - ไอแพด (iPad) แท็บเล็ต (Tablet)
 - โน้ตบุ๊ก (Notebook)
 - คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ (Smartphone)
 - อื่นๆ โปรดระบุ
4. ท่านใช้อินเทอร์เน็ตทำอะไรบ้าง
 - ใช้ตั้งสถานะ แชร์รูปหรือวิดีโอ ในเฟซบุ๊ก หรือ ไลน์
 - คุยแชทกับเพื่อน
 - ค้นหาข้อมูล
 - เล่นเกมออนไลน์
 - ดูทีวี การ์ตูน หรือภาพยนตร์
 - อื่นๆ โปรดระบุ
5. ท่านใช้อินเทอร์เน็ตที่ไหนมากที่สุดคะ ?
 - บ้าน
 - ร้านเกม
 - อื่นๆ โปรดระบุ

ID.....

วันที่.....

อยากขอความร่วมมือในการตอบ
แบบสอบถาม จากน้องๆ หน่อยนะคะ

- น้องๆ ช่วยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องตัวเลือก หรือเขียนข้อความเพิ่มเติม
ในช่องอื่นๆ.....
- คำตอบของน้องๆ ถูกนำไปประเมินในภาพรวม จึงไม่ต้องระบุชื่อและนามสกุล

ส่วนที่ 1 : ของทราบข้อมูลส่วนตัวของน้องๆ หน่อยนะคะ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ ปี

ส่วนที่ 2 : หนูใช้อินเทอร์เน็ตกันอย่างไบบ้างคะ

1. หนูเล่นอินเทอร์เน็ต เป็นจำนวน..... ชั่วโมงต่อสัปดาห์
2. หนูใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตครั้งหนึ่ง เป็นจำนวน..... ชั่วโมงต่อวัน
3. ประเภทของเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่หนูใช้ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อนะคะ)
 - โทรศัพท์มือถือ (Smartphone)
 - ไอแพด (iPad) แท็บเล็ต (Tablet)
 - โน้ตบุ๊ก (Notebook)
 - คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ (Smartphone)
 - อื่นๆ โปรดระบุ
4. หนูใช้อินเทอร์เน็ตทำอะไรบ้างคะ?
 - ใช้ตั้งสถานะ แชร์รูปหรือวิดีโอ ในเฟซบุ๊ก หรือ ไลน์
 - คุยแชทกับเพื่อน
 - ค้นหาข้อมูล
 - เล่นเกมออนไลน์
 - ดูทีวี การ์ตูน หรือภาพยนตร์
 - อื่นๆ โปรดระบุ

5. หนูใช้อินเทอร์เน็ตที่ไหนมากที่สุดคะ ?

- บ้าน
- ร้านเกม
- อื่นๆ โปรดระบุ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ นางสาว ฐานิดา ไชยนันท์
วัน เดือน ปี เกิด 14 มิถุนายน พ.ศ. 2535 ปัจจุบัน อายุ 25 ปี
ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร
สำเร็จการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2556
ปัจจุบันเข้าศึกษาต่อ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2558

รายการอ้างอิง

1. กิตติกร มีทรัพย์. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน. วารสารพยาบาลทหารบก. 2537;15(2):173-8.
2. กัลยกร วรกุลสถฐานีย์. การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคสื่อและการเรียนรู้เท่าทันสื่อของเยาวชนในเขตปทุมธานี.: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2556.
3. โยธิน ศันสนยุท และคณะ. จิตวิทยา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ; 2533.
4. ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร. พัฒนาการเด็กและการอบรมเลี้ยงดู. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์; 2530.
5. สถาบันแห่งชาติเพื่อพัฒนาเด็กและครอบครัว. พัฒนาการเด็ก. กรุงเทพฯ; 2555.
6. นาวาวีร์ วาจิ. พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของนักเรียนประถมศึกษา กรณีศึกษา ตำบลแก้อำเภอแกวจังหวัดนครราชสีมา ยะลา: วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร 2544.
7. ประดิษฐ์ อูปรมย์. จิตวิทยากับการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช; 2534.
8. ภักทริกา วงศ์อนันต์นนท์. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน. วารสารพยาบาลทหารบก. 2557;15:173-78.
9. กัญญา สุวรรณแสง . จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา; 2547.
10. จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2550 - 2559 [Internet]. 2559. Available from: <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries22.html>.
11. (สพธอ.). รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี2560: สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม; 2560.
12. ชาญวิทย์ พรนภดล, ศิริสุดา ลดาวัลย์ ณ อยุธยา, ดวงพร สุรพงษ์พิพัฒน์, ชดาพิมพ์ ศศกษณานนท์, ปาฏิโมกษ์ พรหมช่วย. การศึกษาหาปัจจัยป้องกันการติดเกมในเด็กและวัยรุ่น. 2552.
13. น.พ.ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน และคณะ. การสำรวจสถานการณ์ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงและการติดเกมในนักเรียน โรงเรียนนำร่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์. 2556:2-22.
14. Erin C. Hastings M, MA, Tamara L. Karas , BA, Adam Winsler , PhD, Erin Way , MA, Amy Madigan , PhD & Shannon Tyler , MA. Young Children's Video/Computer Game Use: Relations with School Performance and Behavior. Mental Health Nursing 2009(10): 638-49.

15. Lindsay A. Robertson HMaRJH. Childhood and Adolescent Television Viewing and Antisocial Behavior in Early Adulthood. *Pediatrics*. 2013;131:439–46.
16. Hancox RJ PR. Watching television is associated with childhood obesity: but is it clinically important? *International journal of obesity*. 2006;30:171-5.
17. จิตเวช ศิริราช DSM-5. กรุงเทพฯ: ประยูรสาส์นไทยการพิมพ์; 2558.768
18. บุษงา ชัยสุวรรณ, พรพรรณ ประจักษ์เนตร. พฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของวัยรุ่นอายุระหว่าง 10-19 ปี. *วารสารการสื่อสารและการจัดการ*.1(1):31-57.
19. พญ.กษมา เทพรักษ์, ภัทริการ์ โย, พญ.ปราณา สวัสดิสุธา. Internet Gaming Disorder. *ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ โรงพยาบาลรามาริบัติ*; 2557.
20. ศาตราจารย์ดร.ศรีเรื่อน แก้วกั้งวาล. จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย แนวคิดเชิงทฤษฎี-วัยเด็กตอนกลาง. 9, editor. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์2549.
21. Carli V DT, Wasserman D, Hadlaczky G, Despalins R, Kramarz E, Wasserman C, Sarchiapone M, Hoven CW, Brunner R, Kaess M. The association between pathological internet use and comorbid psychopathology: a systematic review. *Psychopathology*. 2013;46:1-13.
22. พรศรี ศรีอัษฎาพร ยว. สถิติและการวิจัยเบื้องต้น กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สามเจริญพานิช; 2529.
23. Strasburger VC, Jordan AB, Donnerstein E. Children, Adolescents, and the Media:Health Effects. *Pediatric Clinics of North America*. 2012;59(3):533-87.
24. สมาน ลอยฟ้า. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ใหญ่ในชนบท. *อินฟอร์เมชัน*. 2557;21(2).
25. นางเพชรรุ่ง เอี่ยมสกุลนิล. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตรดิตถ์. *วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตรดิตถ์*.2556.
26. ัญญธร สารสิทธิ์. พฤติกรรมการใช้งานและการคัดเลือกข่าวจากเครือข่ายสังคมออนไลน์ของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์.
27. Rideout V. Zero to Eight: Children's Media Use in America 2013. *Common Sense Media*; 2013.
28. Lee SJ, Chae YG. Children's Internet use in a family context: influence on family relationships and parental mediation. *Cyberpsychol Behav*. 2007;10(5).
29. Valcke M, Bonte S, De Wever B, Rots I. Internet parenting styles and the impact on Internet use of primary school children. *Computers & Education*. 2010;55(2):454-64.

30. พัชรภรณ์ หงษ์สีบสอง, นันทนา เต็มสมบัติถาวร. พฤติกรรมการค้นคว้าข้อมูลเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกรณีศึกษา : นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เขตพื้นที่น่าน. PULINET. 2557;1(2):14-20.
31. ชลธิชา จุ้ยนาม. พฤติกรรและผลการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดสุโขทัย. Veridian-E Journal. 2558;3.
32. ทยานศิลป์ รพแเส. ระดับสติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของวัยรุ่นนิตดเกม. วารสารการวิจัยกาสะลองคำ. 2555;6.
33. พนิดา ซาตยาภา. เทคโนโลยีกับเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์. 2559;6(2):151-62.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ นางสาว ฐานิดา ไชยนันท์
วัน เดือน ปี เกิด 14 มิถุนายน พ.ศ. 2535 ปัจจุบัน อายุ 25 ปี
ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร
สำเร็จการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2556
ปัจจุบันเข้าศึกษาต่อ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2558

